KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета
„ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti — 17:s vuosikerta

Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 15 V. 1937 — Kuusipäivän 6:s päivä — Maanantaina tammikuun 18 p:nä

Työtätekevien varustelua edelleen parannettava

On alkanut toinen stahanovilainen vuosi. Alkanut vuosi asettaa eteemme kansantalouden eri aloilla entistä suurempia velvollisuuksia. Ne voitot, jotka saavutettiin ensimmäisen stahanovilaisen vuoden aikana, on nyt kuluvan vuoden aikana kyettävä lujittamaan ja nostamaan vielä monta kertaa korkeammalle tasolle.

Voittojemme entistään korkeammalle tasolle kohottamiseen on meillä kaikki mahdollisuudet. SSSR:n stalinilainen Konstitutsio, johon on kultaisin kirjaimin kirjattu saavuttamamme voitot, takaa voittojemme ja saavutustemme entistään korkeammalle tasolle kohottamisen.

Stahanovilaiset ja udarnikat, joita innostaa stalinilainen Konstitutsio tulevat antamaan kaikki voimansa tämän asian puolesta Mutta, että stahanovilaisten ja udarnikkain työ voi olla mahdollisimman suuria tuloksia tuottavaa, vaatii, että kaikki heidän työtään tukevat järjestöt toimivat ja työskentelevät toisen stahanovilaisen vuoden asettamien vaatimusten mukaisesti.

Yksi menestyksellisen stahanovilaisen työn tukija on sovettikauppa. Sovettikauppa mallikelpoisesti järjestettynä on voimakkaana vipusimena taloudellis-tuotannollisten tehtävien menestyksellisessä ratkaisemisessa. On kieltämätön totuus se, että sovettikauppa on saavuttanut valtavan suuria menestyksiä. Se täytti ensimmäisen stahanovilaisen vuoden tehtävänsä menestyksellisesti. Kauppajärjestöt ylittivät tavaranvaihtoplaaninsa. Kauppajärjestöt kulkivat voitosta voittoon. Mutta voittojen ei ole annettava rauhoittaa itseämme. Kauppajärjestöjenkin on pyrittävä eteenpäin, saavutettava työn korkeampi teho.

Äskettäin pidetty Sovetti-Karjalan kauppatyöntekijäin tasavaltaa käsittävä neuvottelu viitoitti tien toisen stahanovilaisen vuoden työlle. Se käsitteli kriitillisesti edellisen vuoden aikana ilmenneitä puutteellisuuksia ja osoitti täten keinot puutteellisuuksien poistamiseksi kuluvalla vuodella.

Mutta neuvottelun työ ei anna vastaavaa hyötyä, jos ei jo nyt ryhdytä päättävästi realisoimaan neuvottelun asettamia tehtäviä. On kiirehdittävä tätä, sillä vielä ilmenee vakavia puutteellisuuksia työtätekevien varustelussa. Erikoisesti nämä puutteellisuudet koskevat metsäteollisuuden työläisiä palvelevaa Lesprodtorgia, mutta myöskin muita kauppajärjestöjä. Tulee vielä huomattavasti valituksia kauppojen huonosta työskentelystä, huonosta työskentelystä, joka johtuu ainoastaan ihmisistä. Ihmiset ratkaisevat kauppatyön menestyksellisen toiminnan. Kaikki muut ehdot ovat. Tätä mitä kirkkaimmin osoittaa Uhtuan kooperatiivin työ. Vuonna 1935, jolloin sen johtajana työskenteli Pöllänen tuotti jatkuvasti tappiota, mutta vuoden 1936 aikana, jolloin sen johtajana työskenteli toveri Pahomov, päätti kooperatiivi ensimmäisen kerran sen historiassa tilivuotensa voitollisesti, tuottaen voittoa 118.000 ruplaa. Tällaisia esimerkkejä on lukuisasti. Ne osoittavat, että "kaaderit ratkaisevat kaiken".

Yleiskarjalaisen kauppatyöntekijäin neuvottelun osanottajat, tämän oivaltaen kääntyivät erikoisella vetoomuksella kaikkien Karjalan kauppatyöntekijäin puoleen, jossa he osoittavat ne tehtävät, jotka ovat kauppajärjestöjen edessä kuluvalla vuodella. Mutta samalla ne aivan erikoisesti korostavat kauppatyöntekijäin kulttuuri- ja ammattitason kohottamisen tehtävää. He sanovat vetoomuksessaan: "Tulemme järkähtämättömästi, joka päivä työskentelemään itsemme kanssa kauppatyön tekniikan valtaamiseksi ja kulttuurisen ja poliittisen tasomme kohottamiseksi. Jokaisen kauppatyöntekijän tärkein tehtävä on v. 1937 aikana suorittaa teknillinen minimi arvolauseilla hyvä ja kiitettävä". Ja edelleen he jatkavat: "Organisoikaamme keskenämme kauttaaltaan joukkoluontoinen sosialistinen kilpailu myymälöiden, ruokalain, varastojen, baasojen jne. kesken. Yleistäkäämme, tutkikaamme ja sovelluttakaamme työssämme etumaisten saavutuksia, organisoikaamme tukea jälellejääville. Saavuttakaamme tilanne, että stahanovilaiset työmetoodit — tämän sosialistisen kilpailun korkeimman asteen — muodostuisivat vallitseviksi kauppatyössä".

Näistä yleiskarjalaisen kauppatyöntekijäin neuvottelun osanottajien vetoomuksessa osoitetuista tehtävistä on muodostettava kauppatyön korkeammalle tasolle kohottamisen keskeisin taisteluohjelma. Tämän ympärillä, puolue- ja sovettijärjestöjen aktiivisella tuella on mobilisoitava kaikki kauppatyöntekijät taisteluun ilmeneviä tappio- ja kavallustapauksia ja kauppatyön kulttuurittomuutta vastaan.

Ja samanaikaisesti on huomioitava Karjalan ja Pohjoisen aluepiirin kauppajärjestöjen sosialistinen kilpailu. Yleiskarjalaisessa kauppatyöntekijäin neuvottelussa, Pohjoisen aluepiirin edustaja toveri Parshin osoitti, että he ovat täyttäneet ensimmäisen stahanovilaisen vuoden kauppatyöplaanin 103 prosentilla, kohoten kauppavaihto vuoteen 1935 verraten 30 prosentilla. Tämä Pohjoisen aluepiirin toverien saavutus kauppatyössä osoittaa, että he taistelevat voimaperäisesti kauppatyön parantamisen puolesta. Ja, että Sovetti-Karjalan kauppatyöntekijät eivät jäisi häviön puolelle näiden kauppajärjestöjen välillä käytävässä sosialistisessa kilpailussa, on työtä moninkertaisesti parannettava. Tähän kilpailuun on osallistuttava siten, että Karjalan kauppajärjestöt selviytyvät voittajina siitä.

Kuluvasta vuodesta on tehtävä täydellisesti Karjalan kauppajärjestöjen työssä vielä ilmenevien puutteellisuuksien likvidoimisen vuosi. Sovettikauppa on kohotettava sille tasolle, jossa se ei ole koskaan aikaisemmin ollut.

Puutavaran hakkuu ja ajo

Karelles-trustissa tammikuun I dekaadin aikana vuonna 1937

Tuotantolaitokset	Hakkuussa: Dekaadiplaanin täyttö pros.	Hakkuussa: Sesonkiplaanin täyttö pros.	Hakkuussa: Keskim. työntuottavaisuus dekaadin aikana	Ajossa: Dekaadiplaanin täyttö pros.	Ajossa: Sesonkiplaanin täyttö pros.	Ajossa: Keskim. työntuottavaisuus dekaadin aikana
Lespromhoosit						
Kantalahden	48,1	33,1	5,4	34,0	17,7	5,7
Kiestingin	45,3	35,5	7,7	41,4	29,5	10,5
Tshupan	75,1	34,8	5,2	59,5	27,8	6,7
Kemin	68,8	39,6	5,5	55,2	19,2	5,8
Uhtuan	80,1	44,8	5,1	31,1	19,9	6,8
Rukajärven	61,8	56,8	7,6	63,7	32,1	8,7
Tunkuan	67,0	31,0	5,3	62,4	—	7,3
Sorokan	86,0	33,5	6,0	30,6	11,4	6,4
Paatenen	39,7	43,4	14,8	19,0	16,3	8,3
Petrovskin	59,9	45,5	6,7	33,6	23,0	8,4
Kontupohjan	47,8	50,9	6,9	20,5	16,5	11,6
Prääsän	50,0	40,8	7,3	8,1	8,6	5,5
Vieljärven	56,7	46,5	4,8	25,9	19,7	4,1
Aunuksen	48,7	45,6	5,2	9,7	6,6	5,7
Mekanisoidut baasat						
Olympian	26,0	—	4,9	9,5	7,9	7,3
Losinajagoran	29,0	15,6	—	0,4	1,6	—
Matroosan	51,6	49,3	10,7	4,1	4,6	—
Vilkan	89,3	52,4	6,4	16,1	22,8	—
Lososinan	47,0	42,9	8,3	46,6	23,1	—
Derevjannajan	52,7	19,0	3,5	15,3	7,0	—
Pjazhijevoselän	64,6	35,7	4,4	18,9	5,0	—
Pain	53,0	32,6	6,8	20,8	12,8	—
Latvan	61,0	37,3	6,0	35,1	17,3	—
Paatjärven	24,7	25,4	5,9	—	—	—
Suurlahden ratapölkkysaha	45,0	29,7	6,5	1,6	8,4	—
Yhteensä	55,1	39,7	6,0	27,6	15,6	6,9

☆

Tämän vuoden ensimmäinen dekaadi metsätöissä antoi huonot tulokset. Puutavaran hakkuu- ja ajotempot ovat alentuneet puolella edelliseen dekaadiin verraten. Karelles on jättänyt antamatta maalle yksistään viime dekaadin aikana 218.000 fm puutavaraa.

Kaikkein huonoimmin lespromhooseista on tammikuun ensi kvarttaalilla työskennellyt Paatenen lespromhoosi, joka on dekaaditehtävästä täyttänyt hakkuussa vain 39,7 prosenttia ja ajossa 19 prosenttia. Paatenen lespromhoosia tavoittelee Kiestingin lespromhoosi, joka on dekaaditehtävästä täyttänyt hakkuussa 45,3 prosenttia ja ajossa 41,4 prosenttia. Alle 50 prosentin ovat dekaaditehtävänsä täyttäneet Kantalahden, Kontupohjan ja Aunuksen lespromhoosit.

Karjalan metsissä on hälyyttävä tilanne. Tähän on johtanut metsätyöjärjestöjen johtajien itserauhoittuneisuus, jolloin yhä vieläkin jatkuu ilmojen seuraaminen eikä ole bolshevistista taistelua metsätöiden edistymisen puolesta.

Tähän on johtanut lespromhooseissa ja Karellesissa yhä vieläkin vallitseva mekanisoimisvastainen käytäntö, minkä seurauksena vain vähässä määrin käytetään metsässä mekanismeja, joita on Karellesilla niin paljon.

Ja vihdoin jännittyneen tilanteen on aikaansaanut metsätöissä metsätyöjärjestöjen johtajien kykenemättömyys töiden johtamiseen ja mikä perusepäkohta — stahanovilaisen liikkeen heikko kehittäminen, parhaimpien stahanovilaisten metsätyömestarien kokemuksen taitamaton hyväksikäyttö. Mitä maksaa esim. sellainen seikka, jolloin Aunuksen lespromhoosin tirehtööri tov. Prokopjev vasta nyt on aikeissa lähteä Matroosaan tutustuakseen siellä apulaistyöläisten kanssa työskentelyn metoodeihin.

Prokopjev ei ole yksin. Enemmistö lespromhoosien ja mekanisoitujen punktien tirehtööreistä on ei ainoastaan toteuttamatta aputyöläisten kanssa työskentelymetoodia, vaan he eivät ymmärrä tätä metoodia. On selvää, että tällaisella konservatismilla, noin vanhoilla, aikansa eläneillä työmetoodeilla työskennellessä ei voida puhua työntuottavaisuuden kohottamisesta metsätöissä.

Tammikuun 10 p:nä Sovettiliiton tunnettujen metsätyöläisten toveri Filjanovin ja Iljinin alotteesta Pohjoinen aluepiiri ja Leningradin alue solmisivat sosialistisen kilpailun sopimuksen vuoden 1937 metsätyöplaanin parhaimmasta täyttämisestä. Karjalan metsätyöläisten taistelutehtävä on yhtyä tähän kilpailuun ja metsätyö- ja ammattiliittojärjestöjen johtajien on bolshevistisesti asetuttava tämän kilpailun johtoon, jotta lähiaikoina saavutettaisiin voitto metsätöissä.

Yhdytään kahden alueen väliseen sosialistiseen kilpailuun

Aunuksen lespromhoosin Torosjärven metsätyöpunktilla on työläisten keskuudessa käsitelty laajalti metsä- ja uittotyöläisten ammattiliiton Karjalan aluekomitean ja Karelles-trustin kirjelmää sosialistiseen kilpailuun osallistumisesta Pohjoisen aluepiirin ja Leningradin alueen metsätyöläisten välillä.

Yleisessä kokouksessa Torosjärven metsätyöläiset ovat päättäneet yhtyä kahden alueen väliseen kilpailuun. Omasta puolestaan he ovat sitoutuneet täyttämään 100 prosentilla v. 1937 ensimmäisen kvarttaalin plaanin maaliskuun 25 päivään mennessä.

Tällä hetkellä Torosjärven metsätyöpunktilla jokainen hakkaaja hakkaa keskimäärin 6,1 fm ja jokainen ajaja ajaa 5 fm päivässä. Yhdyttyään kahden alueen väliseen kilpailuun metsätyöläiset ja ajajat ovat antaneet lupauksensa keskimääräisen työntuottavaisuuden kohottamisesta metsätyöpunktilla 8 fm hakkuussa ja 12 fm ajossa.

Ylimääräinen Yleisvenäläinen Sovettien VXII Edustajakokous

Tammikuun 16 päivän aamuistunto

Kello 11 aikaan aamulla Ylimääräisen Yleisvenäläisen Sovettien XVII edustajakokouksen delegaatit ja vieraat täyttävät Kremlin Suuren palatsin salin. Edustajakokous valmistautuu käsittelemään VSFST:n Konstitutsion, federatsion perustuslain, projektia.

Näinä hetkinä, muistuu mieliin se tie, jonka tasavalta on kulkenut. Täsmälleen 19 vuotta sitten — tammikuun 16 päivänä v. 1918 Yleisvenäläinen TpKK vahvisti V. I. Leninin kirjoittaman "Työtätekevän ja eksploateeratun kansan oikeuksien deglaratsion". Tässä historiallisessa asiakirjassa, jonka laatimiseen osallistui toveri Stalin, julistettiin, että "Venäjän Sovettitasavalta perustetaan vapaitten natsioiden vapaan liiton pohjalla kansallisten sovettitasavaltojen federatsiona". Siitä ajasta lähtien on VSFST — tasa-arvoisten sosialististen sovettitasavaltojen perheen ensimmäinen — kulkenut jättiläismäisen historiallisen taistelujen ja voittojen tien, saavuttanut ennennäkemättömän kukoistuksen stalinilaisessa ystävyydessä Sovettiliiton kansojen kanssa.

Puheenjohtajana toimiva tov. **D. J. Sulimov** avaa istunnon ja antaa ensimmäisen puheenvuoron keskustelussa tov. **M. I. Kalininin** selostuksen johdosta Tatarian ASST:n TpKK:n puheenjohtajalle tov. **G. G. Baitshurinille.**

Kirkkain numeroin tov. Baitshurin kuvaa Tatarian teollisuuden ja maatalouden saavutuksia. Hyväksyen edustajakokouksen vahvistettavaksi esitetyn VSFST:n Konstitutsion projektin, tov. Baitshurin Konstitutsion 69:nnen pykälän johdosta herättää kysymyksen elintarveteollisuuden, kevyen teollisuuden ja sovhoosien kansankomissariaattien muodostamisesta Tatarian ASST:ssa.

Omskin alueen TpK:n puheenjohtaja tov. **S. S. Kondratjev** esittää tehtäväksi Konstitutsion VIII lukuun lisäyksen, joka koskee rajonisovetteja kaupungeissa ja niiden funktsioita sekä myöskin pykäliin 92, 97 ja 101 redaktsiokorjauksia, jotka täsmällistyttävät valtiovallan paikallisten elinten rakennetta.

— Me kuljemme kommunismiin ja rakennamme kommunismin, sillä meitä johtaa voittoon suuri kommunistinen puolue ja kansojen nerokas johtaja toveri Stalin — päättää tov. Kondratjev puheensa jatkuvien suosionosoitusten raikuessa.

Stalingradin alueen TpK:n puheenjohtaja tov. **S. M. Kuznetsov** puhuu Konstitutsion 18:nnen pykälän suunnattomasta merkityksestä, joka pykälä koskee VSFST:n vapaaehtoista yhtymistä yhdessä toisten tasa-arvoisten tasavaltojen kanssa Sosialististen Sovettitasavaltojen Liitoksi.

Leningradin alueen TpK:n puheenjohtajan sijainen tov. **A. M. Ivanov** korostaa puheessaan valtiokoneiston työn parantamisen tehtäviä uuden vaalisysteemin olosuhteissa.

Oivallisen puheen pitää Kalininin alueen Vetjegorin kaupungin keskikoulun opettaja tov. **F. V. Stepuhin.** Alueen 17 tuhannen opettajan ja 560 tuhannen oppilaan nimessä hän lausuu sydämellisen tervehdyksen kansojen johtajalle toveri Stalinille sekä tov. Kalininille, jonka nimeä Kalininin alue ylpeydellä kantaa.

— Opettajisto palavasti tervehtii stalinilaista Konstitutsiota — valtiomme perustuslakia — lausuu tov. Stepuhin.

Myrskyisten suosionosoitusten raikuessa hän luovuttaa presidiumille albumin ja A. S. Pushkinin suuren muotokuvan — nuorten taidemestarien, koulunsa oppilaiden lahjat.

Väliajan jälkeen saapuu edustajakokouksen presidiumiin tov. **Molotov,** jota edustajakokous tervehtii myrskyisällä, tulisella kunnianosoituksella.

Keskustelu jatkuu... Erinomaisessa selostuksessaan tov. Kalininin esittämät esimerkit entisen tsaristisen Venäjän lukuisten kansojen menneisyydestä löytävät vastakaiun miltei jokaisessa puheessa edustajakokouksessa.

— Miten syvä kuilu on kahden aikakauden välillä — tsarismin aikakauden ja suuren stalinilaisen sosialistisen aikakauden välillä — huudahtaa Kalmukkien ASST:n Sovnarkomin puheenjohtaja tov. **A. P. Pjurbejev.**

Kalmukkien kansa on ylimääräisen edustajakokouksen kautta antanut minun tehtäväkseni lausua tulisen kiitoksen kansojen suurelle johtajalle toveri Stalinille ja sovettihallitukselle rakkaasta huolenpidosta Kalmukkien kansasta — lausuu tov. Pjurbejev suosionosoitusten raikuessa.

Edelleen tov. Pjurbejev tekee ehdotuksen eräistä muutoksista Kalmukkien tasavallan rajoneeraukseen nähden, lisäämällä rajonien lukua viidellä kuudella rajonilla.

Länsi-Siperian aluepiirin Judinin kone-traktoriaseman mainio kombaineri tov. **A. I. Mnogoletnij** kertoo edustajakokoukselle siitä, miten hänen synnyinseutunsa muuttuu, miten Tshistoozeron rajonin kombainerit ja traktoristit täyttävät toveri Stalinille antamansa sitoumukset.

Tsheljabinskin alueen TpK:n puheenjohtaja tov. **M. A. Sovetnikov** tekee VSFST:n Konstitutsion projektiin useita ehdotuksia, jotka koskevat pääasiassa valtiovallan paikallisten elimien rakennetta.

Moskovan alueen Kashirin sähköaseman vanhimman lämmittäjän, ordenisti **P. V. Jegorovin** puheen jälkeen edustajakokousta tervehtii Ivanovon alueen työläisten ja työläisnaisten delegatsio. Delegatsio luovuttaa edustajakokoukselle lahjoja — Ivanovon tekstiilitehtaiden tuotteita. Edustajakokous lämpimästi saattaa delegatsiota.

Tammikuun 16 päivän iltaistunto

Edustajakokouksen iltaistunto alkaa tov. **Baitshurinin** puheenjohdolla.

Tribunalla on Kalininin alueen Sariinskin rajonin TpK:n puheenjohtaja tov. **P. F. Fomin.**

Stalinilaisesta Konstitutsiosta — sanoi tov. Fomin — jo muodostuu "ruoska" valitsijain käsissä. Valitsijain aktiivisuus ilmenee ei ainoastaan Konstitutsion käsittelyssä, vaan myöskin suuremmassa vaativaisuudessa valitsemiaan sovettien deputaatteja kohtaan sekä myöskin sen sovetteja ja rajonin tpk:a kohtaan.

Suurella innostuksella tervehtii edustajakokous Kirgizian veljestasavallan delegatsiota, joka on saapunut tervehtimään edustajakokousta.

Kirgizian työtätekevien valtuuttamana tov. **H. Dzhijenbajev** tervehtii edustajakokouksen delegaatteja. Hän lausuu syvällisen rakkauden sanan ja palavan tervehdyksen SSTL:n uuden Konstitutsion luojalle, Liiton kansojen iloisen ja onnellisen elämän luojalle — toveri Stalinille. Salissa raikuu myrskyisiä suosionosoituksia.

— Nyt on Kirgizian tasavallasta tullut liittotasavalta. Se on tullut mahtavaan taloudelliseen nousuun, kulttuurinsa tavattomaan kukoistukseen. Nämä voitot on saavutettu suuren Venäjän kansan avulla, VSFST:n ansiosta, johon se kuului 12 vuoden ajan, sovettihallituksen, kommunistisen puolueen ja kansojen johtajan toveri Stalinin johdon ja huolenpidon ansiosta.

Delegaatit luovuttavat edustajakokouksen presidiumille Kirgizian kolhoosnikkanaisten lahjan — suuren maton, johon on ommeltu Leninin ja Stalinin muotokuvat. Edustajakokouksen delegaatit nousevat seisomaan ja myrskyisin kättentaputuksin saattavat Kirgizian kansan delegatsiota.

Puheenvuoro annetaan VSFST:n Sovnarkomin puheenjohtajalle tov. **D. J. Sulimoville.** Seisoalleen nousten ja myrskyisellä kunnianosoituksella edustajakokouksen delegaatit tervehtivät häntä. Tov. Sulimovin puhe on täynnä rikkaita ja kaunopuheisia ainehistoja, konkreettisia numeroja sosialismin voitoista VSFST:ssä — tässä Sovettiliiton tasa-arvoisten tasavaltojen ensimmäisessä tasavallassa. Hän esittää esimerkkejä maan kulttuurisesta kasvusta, sen taloudellisesta noususta. Myrskyisin suosionosoituksin edustajakokous tervehtii tov. Sulimovin sanoja siitä, että meidän maastamme on tullut onnen ja luovan työn maa.

Tov. Sulimov antaa selvän ja täsmällisen analyysin VSFST:n Konstitutsion useista pykälistä. Hänen puheensa loppuosa oli omistettu VSFST:n ja muiden liittotasavaltojen veljelliselle yhteistyöskentelylle.

Kunnianosoitusten myrskyllä tervehtivät delegaatit toveri Sulimovin sanoja siitä, että SSTL:ksi Sovettitasavaltojen yhdistymisen initsiaattori ja luoja on ihmisistä suurin — toveri Stalin.

Myrskyisin suosionosoituksin edustajakokous tervehtii toveri Sulimovin lausuntoa siitä, että maa, joilla on niin äärettömät rajat, on valmis kaikkialla antamaan murskaavan iskun viholliselle, tulipa se mistä tahansa.

Toveri Sulimovin puhetta edustajakokous kuunteli syvällä huomiolla. Puheen päätyttyä edustajakokous järjesti toveri Sulimoville myrskyisän kunnianosoituksen.

Moskovan alueen Rjazanin rajonin TpK:n puheenjohtaja tov. **P. I. Barannikov** omistaa ensimmäiset rakkauden sanat ja tervehdyksen kaikkien työtätekevien suurelle johtajalle, opettajalle ja ystävälle — Sovettiliiton Konstitutsion nerokkaalle luojalle, toveri Stalinille.

Palavalla innostuksella edustajakokous tervehtii Bashkirian ASST:n delegatsiota, jonka puolesta pitää tervehdyspuheen vanhempi lentäjäluutnantti tov. **G. I. Ishmurein.**

— Olemme onnellisia — sanoo hän — voidessamme raportteerata ordeninomaavan Bashkirian työtätekevien onnellisesta elämästä, joka on valloitettu Leninin-Stalinin puolueen johdolla.

Tov. Ishmureinin loppusanat:

— Kiitos hallitukselle, kiitos rakkaalle Stalinille onnellisesta iloisesta elämästä! — Nämä sanat peittyvät myrskyisiin, kauankestäviin suosionosoituksiin, raikuu riemukas kunnianosoitus toveri Stalinin kunniaksi, kuuluu huudahduksia "hurraa". Lämpimästi salissaolijat saattavat Bashkirian ASST:n delegatsiota.

Viimeisenä edustajakokouksen iltaistunnossa puhui Tsheljabinskin alueen Karakulin rajonin ordenisti-kombaineri tov. **F. V. Malikov**

SYYTEKIRJELMÄ

A. V. Rozovin, V.K. Fedotovin, D. S. Jescherkinin syyttämisestä Yleisliittolaisen ylimääräisen sovettien VIII edustajakokouksen delegaatin M. V. Proninan murhaamisesta, ts. RSFSR:n Rikoslakikokoelman pykälän 59-3 edellyttämästä rikoksesta ja A. J. Guljajevan, M. S. Guljajevin, J. P. Karpovin syyttämisestä avustamisesta, ts. rikoksesta, jota edellyttävät RSFSR:n Rikoslakikokoelman pykälät 17 ja 59-3

Joulukuun 11 päivänä 1936 noin 10 aikaan illalla Melekessin kaupungissa julmasti murhattiin Moskovasta Yleisliittolaisesta ylimääräisestä sovettien VIII edustajakokouksesta paluumatkalla ollut tämän edustajakokouksen delegaatti Maria Vladimirovna *Pronina,* yhteiskunnallinen työntekijä, yksi parhaimmista kansanopettajista.

Suoritetussa tutkimuksessa on todettu, että tämän katalan rikoksen suorittivat Melekessissä rikollisesta toiminnastaan tunnetut bandiitit, yhteiskunnallis-vihamielisestä ympäristöstä lähtöisin olevat *Aleksandr Rozov, Viktor Fedotov* ja *Dmitrij Jescherkin,* jotka vaanivat tov. *Proninaa* Bolnitshnajakadun varrella sijaitsevan talon N:o 17 luona ja iskivät häneen 12 puukon haavaa.

Lopetettuaan julmasti tov. *M. V. Proninan,* murhaajat anastivat tov. Proninalla olleet tavarat ja piiloittivat ne *Rozovin* taloon.

Peläten, että sovettivallan elimet paljastavat heidät katalasti suorittamastaan murhasta, syytetyt *Rozov, Fedotov* ja *Jescherkin* ryhtyivät kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin tämän kauhean rikoksen jälkien erikoisen tarkasti peittämiseksi. Näissä tarkoituksissa keskinäisestä sopimuksesta *Rozov* ja *Fedotov* polttivat *M. V. Proninan* matkalaukun ja dokumentit, mutta tikarin, jolla tov. *M. V. Pronina* murhattiin, *Rozov* taidokkaasti piiloitti talonsa multapenkkiin. *M. V. Proninan* tavarat *Rozov* luovutti sisarelleen *Antonina Guljajevalle* (ensimmäinen nide, henkilöpaperit 19—25 36—44, 90, 120, 199—200—201, 203, 205—207 ja nide 2, henkilöpaperit 206—212).

Kuten tutkimus on osoittanut, Antonina Guljajeva tiesi, että nämä tavarat on hankittu *M. V. Proninan* julman murhaamisen tuloksena ja omasta puolestaan ryhtyi toimenpiteisiin rikoksen jälkien peittämiseksi — osan näistä tavaroista syytetty *A. Guljajeva* myi tuttavilleen ja osan vei ompeluverstaaseen (nide 1, henkilöpaperit 222—233, 226—230, 235, 240 ja nide 2, henkilöpaperit 27).

A. J. Guljajevan mies — *M. S. Guljajev* myöskin tiesi, että Rozovilta hänen vaimonsa saamat tavarat on ryöstetty bandiittien murhaamalta *M. V. Proninalta.* Mutta hän ei ollut vain tiedoittamatta tästä vallanelimille, vaan vuorostaan auttoi rikollisia rikoksen jälkien peittämisessä.

Tutkimus on myöskin todennut, että *M. S. Guljajev* lukuisia kertoja auttoi *Rozovia* sellaisten tavaroiden säilyttämisessä, jotka viimeksimainittu hankki bandiittisten hyökkäyksien tietä, ja hänen suorittamien rikoksien jälkien peittämisessä. Niinpä mm. on todettu, että *M. S. Guljajev* sai tähän samaan aikaan *Rozovilta* säilytettäväksi hanurin, jonka *Rozov* anasti kansalaista Subbotinaa vastaan järjestetyn aseellisen hyökkäyksen yhteydessä. Tämä sama *M. S. Guljajev* v. 1934 varusti *Rozovin* revolverilla, jota *Rozov* käyttikin rikoksia suorittaessaan (nide 1, henkilöpaperit 195).

Tutkimuksissa on myöskin saatu selville, että tov. *M. V. Proninan* murhaajien auttajana on ollut myöskin syytetty *J. P. Karpov,* joka syytetty Fedotovilta sai useita pieniä tavaroita, jotka kuuluivat *M. V. Proninalle,* ja tämän lisäksi yhdessä Fedotovin kanssa raastti aikuisten koulun luokkazhurnaalista merkinnät, jossa kummatkin opiskelivat, tarkoituksella salata *Fedotovin* poissaolon joulukuun 11 päivän iltatunneilta, johon aikaan *M. V. Proninan* murha suoritettiin (nide 1, henkilöpaperit 215—248, 250, 251, 259).

Asiaa tutkittaessa edelleen on saatu selville, että ennen *M. V. Proninaa* vastaan järjestettyä bandiittihyökkäystä Rozov ja Fedotov suorittivat useita aseellisia hyökkäyksiä Melekessin kaupungin kansalaisia vastaan, nimittäin: vuonna 1934 he ryöväsivät kansalaisen *I. I. Losalovin,* huhtikuun 25 päivänä 1936 murhasivat kansalaisen *P. I. Malovin,* johon iskivät 15 puukon haavaa ja joulukuun 2 päivänä 1936 vaikeasti haavoittivat kansalaista *J. V. Salazkinia.* Tämän lisäksi *Rozov M. V. Proninan* murhan jälkeen, nimittäin joulukuun 20 päivänä 1936, hyökkäsi opettajatar *Subbotinaa* vastaan, ryöstäen häneltä hanurin, jonka myöhemmin luovutti säilytettäväksi *M. S. Guljajeville* (katso liitettä N:o 1 ja henkilöpapereita 112, 114, 201, nide 1 ja henkilöpapereita 96—97, nide 2).

Tutkimuksessa on todettu, että *Rozov, Fedotov* ja *Jescherkin,* jotka Melekessin kaupungissa suorittivat systemaattisesti julkeita bandiittihyökkäyksiään, ovat aivan rappeutuneita ja sovettivallalle vihamielisiä ihmisiä. Tätä eivät vahvista ainoastaan tässä asiassa kuulustellut todistajat, vaan myöskin *Rozovilta* löydetty vastavallankumouksellinen kyynillinen tatueeraus ja *Fedotovin* vastavallankumouksellinen esiintyminen, josta syytetty *Karpov* on yksityiskohtaisesti kertonut (henkilöpaperit 262, nide 1 ja henkilöpaperit 8, 10, 11 ja 21, nide 2).

Etsimisen tuloksena löydetyt *Rozovin, Fedotovin* ja *Jescherkinin M. V. Proninalta* ryöstämät kaikki tavarat on esitetty yksityiskohtineen ja syytetyt ovat ne tunteneet.

Esitetyn perusteella —

1. *Aleksandr Vladimirovitsh Rozovia,* 21-vuotias, ilman määrättyä tehtävää, kauppiaan poika, yksinäinen;
2. *Viktor Kirillovitsh Fedotovia,* 19-vuotias, kauppiaan poika, yksinäinen;
3. *Dmitrij Semenovitsh Jescherkinia,* 23-vuotias, kulakin poika, yksinäinen;
4. *Antonina Jefimovna Guljajevaa* 26-vuotias, kotiemäntä;
5. *Mihail Sergejevitsh Guljajevia,* 29-vuotias, mekaanisella tehtaalla työskennellyt;
6. *Jurij Petrovitsh Karpovia,* 20-vuotias — syytetään:

Aleksandr Vladimirovitsh Rozovia, Viktor Kirillovitsh Fedotovia ja *Dmitrij Semenovitsh Jescherkinia* siitä, että

he joulukuun 11 päivänä 1936 kellon käydessä kymmentä illalla suorittivat bandiittihyökkäyksen ja Yleisliittolaisen ylimääräisen sovettien VIII edustajakokouksen delegaatin — Maria Vladimirovna *Proninan* — katalan murhan. Tämän lisäksi *Rozovia* ja *Fedotovia* syytetään useista muista bandiittihyökkäyksistä, joita ovat seuranneet murhat ja haavoittamiset (25/IV 1936 — P. M. *Malovin* murha, 2/XII 1936 — kansalaisen *Salazkinin* vaikea haavoittaminen ym),

t.s. rikoksista, joita edellytetään RSFSR:n Rikoslakikokoelman pykälässä 59—3.

Antonina Jefimovna Guljajevaa, Mihail Sergejevitsh Guljajevia ja *Jurij Petrovitsh Karpovia* siitä, että

ovat olleet *Rozovin, Fedotovin* ja *Jescherkinin* apureita ja piiloittaneet luonaan *M. V. Proninalta* ryöstettyjä tavaroita,

t.s. rikoksista, joita edellytetään RSFSR:n Rikoslakikokoelman pykälissä 17 ja 59—3

RSFSR:n Rikos- ja poliittisen lakikokoelman pykälän 449 perusteella yllämainitut syytetyt kuuluvat vedettäviksi RSFSR:n Korkeimpaan oikeuteen.

Syytöskirjelmä on laadittu Moskovan kaupungissa tammikuun 12 päivänä 1937.

Sovettiliiton prokuratuurin tärkeimpien asioiden tutkijatuomari *DOLITSKIJ.*

"Vahvistan" Sovettiliiton prokuraattori *A. Vyshinskij.*

Kuvassa: Petroskoin aseman vaunu depon vi.laus-mekaanisen osaston stahanovilaistyöttö, viilari Olga Nikolajevna Maalova. Foto— Mak.

VSFST:n Konstitutsion projektista

Toveri M. I. KALINININ selostus Ylimääräisessä Yleisvenäläisessä Sovettien XVII Edustajakokouksessa

Toverit, VSFST:n Konstitutsion projektin on laatinut Konstitutsiokomissi, jonka Yleisvenäläisen TpKK:n presidiumi muodosti heinäkuun 27 päivänä v. 1936 ja viimemainittu hyväksyi sen joulukuun 28 päivänä v. 1936 Ylimääräisen Yleisvenäläisen Sovettien XVII Edustajakokouksen käsiteltäväksi esittämistä varten.

VSFST:n olemassaolon aikana on edustajakokouksissamme kaksi kertaa käsitelty ja hyväksytty Konstitutsioita.

Yleisvenäläinen viides Sovettien Edustajakokous hyväksyi heinäkuussa v. 1918 VSFST:n ensimmäisen Konstitutsion, johon tuli johdanto-osana "Työtätekevän ja eksploateeratun kansan oikeuksien deklaratsio", jonka Yleisvenäläinen Sovettien III Edustajakokous hyväksyi tammikuussa v. 1918.

Ensimmäinen Sovetti-Konstitutsio antoi muodon ja lujitti perustat sovettivaltiolle, joka oli syntynyt Lokakuun sosialistisen revolutsion tuloksena. Se formuloi perustehtävät vastaista taistelua varten eksploataattoreita vastaan yhteiskunnan sosialistisen organisatsion pystyttämisen puolesta, yhteiskunnan, jossa ei saa olla toisen ihmisen toista ihmistä kohtaan harjoittamaa eksploatatsiota eikä yhteiskunnan luokkiin jakautumista.

Vuoden 1918 Konstitutsion pohjalla työväenluokka ja työtätekevä talonpoikaisto bolshevistisen puolueen johdolla murskasivat porvarillisen vastavallankumouksen, torjuivat ulkomaalaisten interventtien hyökkäyksen ja valmistivat ehdot yhtenäisen, mahtavan sovettivaltion — Sosialististen Sovettitasavaltojen Liiton muodostamiselle. **(Jatkuvia suosionosoituksia.)**

Toisen Konstitutsion hyväksyi Yleisvenäläinen Sovettien XII Edustajakokous toukokuussa v. 1925. Sen johdosta, että v. 1922 perustettiin Sosialististen Sovettitasavaltojen Liitto ja v. 1924 hyväksyttiin SSTL:n Konstitutsio, oli välttämätöntä muokata VSFST:n Konstitutsion tekstiä Sovettiliiton Konstitutsion pohjalla ja sitä vastaavasti.

Vuoden 1918 Konstitutsion tekstin muuttamisen välttämättömyys aiheutui myöskin siitä, että siinä oli useita pykäliä, jotka heijastivat jo kuljettua historiallista taisteluetappia, esimerkiksi: maan yhteiskunnallistuttaminen, työväen kontrolli tehtaisiin nähden, sotajoukkojen tuominen pois Persiasta, Armenian itsemääräämineu jne. Kaikki tämä oli oleellista vuodelle 1918, mutta vuonna 1925 se oli ainoastaan historiallinen tosiasia.

Siitä on kulunut yli yksitoista vuotta. Tänä aikana Yleisvenäläiset Sovettien Edustajakokoukset ovat useamman kerran muuttaneet ja täydentäneet voimassaolevaa VSFST:n Konstitutsiota. Niinpä esimerkiksi suoritettiin VSFST:n uusi hallinnollis-alueellinen jako, muodostettiin uusia ja uudestijärjestettiin jo olleita VSFST:n kansankomissariaatteja sekä suoritettiin muita sovettivallan organisatsiotoimenpiteitä.

Kaikki nämä muutokset ja lisäykset VSFST:n Konstitutsioon olivat heijastusta ekonomiikkamme progressista, ja sen mukaisesti luokkarakenteen ja kansallisten keskinäissuhteiden muutoksesta maassamme.

Minä en yksityiskohtaisesti pysähdy niihin syvällisiin muutoksiin, jotka tapahtuivat Sovettimaassa. Toveri Stalin Ylimääräisessä Yleisliittolaisessa Sovettien VIII Edustajakokouksessa pitämässään selostuksessa valaisi niitä tyhjentävällä täydellisyydellä. Loistavana dialektikkona hän antoi niistä sellaisen analyysin, johon on vaikeata mitään lisätä. Yksi voidaan sanoa: yhteiskunnallis-taloudelliset edistykset, jotka maassamme tapahtuivat, antavat meille mahdollisuuden rakentaa uusi valtiohallintamuoto poikkeuksellisen demokraattisilla perusteilla.

Jo v. 1909 V. I. Lenin kirjoitti:

"Konstitutsion olemus on siinä, että valtion perustuslait yleensä ja lait, jotka koskevat valintaoikeutta edustuslaitoksiin, niiden kompetenssiä ynnä muuta, ilmaisevat todellisen voimasuhteen luokkataistelussa. Konstitutsio on fiktiivinen, kun laki ja todellisuus eroavat toisistaan; ei-fiktiivinen, kun ne käyvät yhteen*)".

Kuten tunnettua, Sovetti-Konstitutsio ja sovettitodellisuus käyvät yhteen. Kuin peilistä Ylimääräisen Sovettien VIII Edustajakokouksen hyväksymä SSTL:n Konstitutsio heijastaa kansojen elämää maassamme, joka on luotu ja valloitettu toveri Stalinin johdolla. **(Voimakkaita suosionosoituksia.)** Juuri tämän vuoksi Sovettiliiton kansanjoukot ovat nimittäneet uuden Konstitutsionsa sen luojan nimelle — stalinilaiseksi Konstitutsioksi. **(Jatkuvia suosionosoituksia.)** Tällä nimellä se tulee koko maailman historiaan.

Leppymättömässä taistelussa työväenluokan lukuisia vihollisia vastaan toveri Stalin on mobilisoinut puolueen, maamme työväenluokan ja työtätekevät joukot sosialismin valloittamiseen. Hänen johdollaan me industrialisoimme maamme, siirsimme maatalouden sosialistiselle ladulle, likvidoimme kapitalismin teollisuudessa, maataloudessa ja kaupassa, hävitimme toisen ihmisen toista ihmistä kohtaan harjoittaman eksploatatsion, vahvistimme sosialismin Sovettiliiton taloudellisen ja poliittisen elämän järkähtämättömänä perustana. **(Suosionosoituksia.)**

Stalinilainen Konstitutsio on voittaneen sosialismin Konstitutsio. **(Suosionosoituksia.)**

Suuret yhteenvedot

Toverit, VSFST:n Konstitutsion projekti on laadittu Sovettiliiton Konstitutsion pohjalla ja sitä vastaavasti.

Ensimmäinen luku on kokonaisuudessaan otettu Liitto-Konstitutsiosta. Siinä puhutaan yhteiskunnallisesta rakenteesta. Ensimmäiset neljä pykälää määrittelevät tasavallan poliittisen ja taloudellisen perustan. Muut tämän luvun pykälät määrittelevät sosialistisen ja henkilökohtaisen omistuksen muodot, tasavallan taloudellisen elämän suunnan ja työn prinsiipin.

Äärimmilleen supistettuihin pykäliin yhteiskunnallisesta rakenteesta on kirjoitettu suuret yhteenvedot proletaaristen revolutsioneerien useiden sukupolvien taistelusta, joka on ollut täynnä dramaattisuutta.

Miltei 90 vuotta sitten Karl Marx Kommunistisessa Manifestissa julisti yhteiskunnallisen rakenteen välttämättömyyden sosialistisilla perusteilla. Nämä 90 vuotta ovat olleet täynnä työväenluokan taistelua sortajiaan vastaan. Muistatte charttaliikkeen Englannissa, Parisin kommuunin Ranskassa, ankarat luokkaottelut muissa maissa, vuoden 1905 revolutsion Venäjällä. Taistelu on ollut raskasta. Mutta vain Venäjän proletariaatin on toistaiseksi onnistunut mainehikkaasti päättää raskas monivuotinen taistelunsa murskaamalla täydellisesti tilanherrain ja kapitalistien järjestelmä, ja muodostaa maailmassa ensimmäinen työläisten ja talonpoikain sovettivaltio. **(Suosionosoituksia.)**

Valtion poliittisen perustan muodostavat työtätekevien deputaattien Sovetit. Voidaan kuvitella, **miten** syvällisen sympatian **tunteen** ne herättävät ei ainoastaan SSTL:n työläisissä ja talonpojissa, vaan myöskin koko maailman työtätekevissä. **Sillä** nehän ovat niitä vallanelimiä, jotka työläiset ovat luoneet revolutsiotaistelun kulussa ja joiden avulla kommunistisen puolueen johtamat maamme työläiset ja talonpojat kukistivat tsarismin, tilanherrain ja kapitalistien vallan Venäjällä.

Maamme työväenluokka Enropan muiden suurmaiden proletariaatin kanssa lähti historialliselle taisteluareenalle sosialismin ihanteiden puolesta. Mutta sen tiet on merkitty ankarilla taisteluilla, kylvetty sen parhaimpien poikien uhreilla. Tämä on proletaarisen sankaruuden tie. Vielä elää sen sukupolven edustajia, jonka aikana työväenluokan organisoimista vasta hahmoiteltiin ja jolloin meidän kommunistinen puolueemme oli vasta alkeistilassa. Ja niinpä me tänään käsittelemme työläisten ja talonpoikien sosialistisen valtion Konstitutsiota, kaikkein demokraattisinta Konstitutsiota kaikista milloin hyvänsä olleista ja nykyään olevista Konstitutsioista, lukuunottamatta SSTL:n Stalinilaista Konstitutsiota, jonka oma tytär VSFST:n Konstitutsio on. **(Suosionosoituksia.)**

Tasavaltamme ekonomiikan perustan muodostaa sosialistinen taloussysteemi ja tuotantovälineiden sosialistinen omistus, joka sulkee pois toisen ihmisen toista ihmistä kohtaan harjoittaman eksploatatsion.

Aivan muinaisajoista meidän päiviimme asti ovat ihmiskunnan parhaat älyt etsineet niitä ihanteellisia talouden organisointimuotoja, jotka eivät sallisi orjuuttaa ja eksploateerata työtätekeviä. Me olemme löytäneet nämä ihanteelliset muodot ja ensi kerran historiassa laskeneet ne perustaksi maamme taloudelliselle elämälle.

Kommunistisessa Manifestissa Marx ja Engels kirjoittivat, että "kommunistit voivat ilmaista teoriansa yhdellä teesillä: yksityisomistuksen poistaminen". Tämä marxismin tärkein teesi fikseerataan Konstitutsiossamme tapahtuneena tosiasiana.

Nykyään ei ainoastaan Sovettiliitossa, vaan myöskin sen rajojen ulkopuolella työläiset ja laajat työtätekevien kerrokset ymmärtävät sosialistisen taloussysteemin etevämmyydet kapitalistiseen verrattuna. Mutta vasta verrattain äskettäin tämä ymmärtämys oli vain harvojen etumaisten ihmisten omaisuutta.

Kapitalistisen maailman isännät, kuin myöskin heidän apurinsa kansainvälisen opportunismin leiristä käyttävät kaikki keinonsa, jarruttaakseen sosialismin kehitystä. Tietoisesti he vääristelevät sosialismin käsitettä, pyrkivät peittämään omien maittensa työläisiltä Sovettiliiton yleismaailmallis-historialliset voitot. Taistelussa sosialismia vastaan he käyttävät kirjaimellisesti kaikkia keinoja: pettävät kansojaan, parjaavat Sovettiliittoa, raivokkaan terrorin avulla vainoavat kommunististen puolueiden taistelijoita ja kannattajia.

Ja kuinka voisivatkaan olla vainoamatta, sillä onhan maailmassa olemassa sosialistinen valtio, jossa työläiset eivät ole ainoastaan hävittäneet tuotantovälineiden yksityisomistusta, vaan vieläpä, puhuen kansan sanoilla, luoneet onnellisen elämän kaikille työtätekeville. Se ilmenee ei ainoastaan aineellisissa ja kulttuurisissa arvoissa, jotka osattomien luokka on valloittanut, vaan myöskin siinä työläisten, kolhoosnikkojen ja intelligenssin intressien ja ihannepyrkimysten harmoniassa, heidän pyrkiessään yhteen päämäärään, jonka kommunistinen puolue osoittaa — kommunistisen yhteiskunnan rakentamiseen. Jokainen ihminen — yksinkertaisesta työläisestä kaikkein huomatuimpaan oppineeseen asti — on kasvanut omalta käsityskyvyltään, tullut tuntemaan oman työnsä merkityksen ja hyödyllisyyden kansalle.

Sosialististen Sovettitasavaltojen Liiton työväenluokka voi ylpeydellä sanoa koko maailmalle: katsokaa, proletaarisen revolutsion tuloksena minä olen paljon saavuttanut, minun elämäni muodostuu turvatuksi ja kulttuuriseksi — ja samanlaisessa asemassa on maamme koko työtätekevä väestö. Juuri tämän vuoksi synnyinmaamme on niin rakastettu, juuri tämän vuoksi me tulemme rajattomalla uskollisuudella taistelemaan sen rajojen eheyden ja koskemattomuuden puolesta. **(Suosionosoituksia.)**

Järkähtämättömäksi laiksi on Konstitutsion kahdeksanteen pykälään kirjoitettu: "Kolhoosien hallussa oleva maa kiinnitetään niiden maksuttomaan käyttöön rajoittamattomaksi ajaksi, se on ainiaaksi".

Miten vähän sanoja ja miten paljon sisältöä! Kaikille on tunnettua, että talonpoikien taistelulla maasta on mitä ammoisin historia. Ottakaapa talonpoikaissotien historia lännessä, talonpoikaissodat meillä Venäjällä: Bolotnikovin, Stepan Razinin, Pugatshevin kapinat ja lukemattomat muut suuret ja pienet kapinat viime vuosisadoilla, niin te näette, että tämän taistelun päämääränä on aina ja kaikkialla ollut talonpoikain pyrkimys vallata tilanherrain maat ja vapautua tilanherrain ja aatelistton sorrosta. Tämän taistelun sankarillisuudesta lauletaan kansanlauluissa, se kuvastuu myöskin meidän kaunokirjallisuudessamme. Tämän taistelun sitkeydestä puhuvat myöskin ohranaja poliisilaitoksen arkistot.

Kuitenkin aatelisto ja vastavallankumoukselliset tilanherrakerrokset aina vuoden 1905 revolutsioon asti ajattelivat tai uskottelivat, että siten ajattelevat — että talonpoikaisto tulee olemaan heidän kanssaan revolutsiota vastaan. Proletaarisen vallankumouksen kaikki viholliset — porvaristosta aina mensheviikkeihin ja trotskilaisiin asti — olivat vakuutettuja, että bolsheviikit särkevät maaseutuun hampaansa. Koko kansainvälinen vastavallankumous katseli toiveella maaseutuun. Mutta leniniläinen politiikkapa, jota puolue toteutti Stalinin johdolla, kumosi nämä laskelmat. Täysin oikeiksi ovat osottautuneet puolueen näkökannat, että talonpoikaisto proletariaatin johdolla tulee olemaan sen uskollinen liittolainen taistelussa vastavallankumousta vastaan ja nyt stalinilainen politiikka on tehnyt siitä työväenluokan toverin taistelussa yhteiskunnan sosialistisen uudestijärjestämisen puolesta, kommunismin tasa-arvoisen rakentajan. Tämä on yksi puolueemme ja proletaarisen revolutsion kaikkein suurimmista voitoista.

Uusi sukupolvi ei tunne talonpoikaiston elämää menneisyydessä, suunnilleen 30—40 vuotta sitten. Mutta vain vertaamalla mennyttä elämää nykyiseen, voidaan käsittää, millainen tie on kuljettu.

Tässä minulla on edessäni mielenkiintoinen dokumentti — Tulan kuvernöörin huhtikuun 22 p:nä v. 1905 antama salainen tiedonanto sisäasiain ministerille.

Minä luen sen teille.

"Lisäykseksi tv. huhtikuun 20 päivänä lähettämääni tiedonantoon N:o 156 tiedoitan teidän korkeaylhäisyydellenne Bogoroditskista palanneen varakuvernöörin henkilökohtaisen selostuksen ja Bogoroditskin kihlakunnan ispravnikan (poliisipäällikkö) raportin mukaisesti yksityiskohdat kreivien Bobrinskien huuttoreissa talonpoikien tekemien murhapolttojen jutusta.

Bogoroditskin kihlakunnan ispravnikka, saatuaan kreivi Bobrinskilta kello 11 puolenpäivän aikaan huhtikuun 20 päivänä tiedon siitä, että Zhdankin kylän luona olevalla huuttorilla ovat talonpojat tehneet murhapolton, lähti huuttorille, jossa kohtasi palavan heinäsuovan täydessä tulessa. Talonpojat olivat ympäröineet suovan, mutta eivät ryhtyneet mihinkään toimenpiteisiin tulipalon sammuttamiseksi. Kutsuttuaan kylän vanhimman, ispravnikka vaati ryhdyttäväksi viipymättä tulen sammuttamiseen. Tämä hänen määräyksensä herätti talonpoikien keskuudessa vihamielisiä huudahduksia: "Mitä, käskettekö meidän mennä elävinä tuleen?" Sitten vähitellen muutamat talonpojat alkoivat uskoa vakuutteluja ja ryhtyivät tulen sammuttamiseen, vaikkakin väkijoukosta kuului ivahuutoja: "Poltat saappaasi!" "Mitä, ajatteletko, että kreivi maksaa sinulle?", "Luultavasti hänellä on paljon maata — kyllä kestää". Sitten ispravnikan ympäröi suuri joukko talonpoikia, jotka lausuivat tyytymättömyytensä sen johdosta, ettei heille ole annettu ruista elintarpeeksi ja kauraa siemeneksi sekä valituksia siitä, ettei heillä ole kylliksi maata, myöskin kuului vihamielisiä huudahduksia kreiviä vastaan, että hän vaatii maasta suuren vuokramaksun. Ispravnikka väitti heitä vastaan, että nyt, tulipalon aikana ei ole aika lausua vaatimuksia, sitä varten on tultava kaupunkiin ja puhuttava niin paikallisen maapäällikön kuin myöskin kreivin kanssa. Väkijoukko alkoi huutaa: "Tunnemme teidät: tulet kaupunkiin — siellä te panette vankeuteen".

Tuli oli jo miltei sammutettu, kun Bogodovitskin sokeritehtaalta tiedoitettiin telefonilla Zhdankin huuttorille, että tehtaalla on alkanut tulipalo. Saatuaan tämän tiedon, ispravnikka jätti huuttorille pristaavin (poliisi) ja yhdessä kreivin kanssa lähti tehtaalle. Tehtaalla paloi lähelle kasattu olkiauma.

Tulta ei oltu ehditty sammuttaa, kun Zhdankin huuttorilta telefonitse tiedoitettiin tehtaalle, että poliisin poistuttua huuttorilta talonpojat alkoivat jälleen tehdä törkeyksiä, sytyttivät tuleen toisen heinäsuovan ja sytyttivät riihen. Silloin hän yhdessä kreivi Bobrinskin kanssa meni sotilaspäällikön luo, otti häneltä asioita hoitavan upseerin kanssa olleet 9 aseistettua rivisotilasta ja sen lisäksi 5 poliisipalvelijaa.

Saavuttuaan huuttorille, ispravnikka löysi toisen heinäsuovan jo loppuun palaneena, mutta riihen, vaikkakin se oli sisältä sytytetty, ajoissa saapuneet työläiset sammuttivat.

Paikanpäällä suoritetusta silminnäkijäin — kreivi Bobrinskilla palvelevien henkilöiden — kuulustelusta kävi ilmi, että ispravnikan ja kreivin lähdettyä pois huuttorilta, kun heinäsuovan palon sammuttua tuli pimeys, talonpoikain joukko alkoi jälleen riehua: teki pilkkaa pristaavista, heinähangoilla pakottaen hänet kiipeämään heinäsuovan päälle, uhaten katkaista häneltä pään, haukkui kreiviä, uhaten tehdä hänestä selvän.

Siellä ollut Jevremovin kaupungin pappi Knjäsev yritti saada talonpoikia järkiinsä, mutta he alkoivat pilkata häntäkin, uhaten heittää hänet tuleen. Ensimmäisen heinäsuovan palo ei ollut vielä loppunut, kun muutamat talonpojat kävivät toisen heinäsuovan kimppuun ja sytyttivät sen ja muutaman minuutin kuluttua sytyttivät oljet riihessä...

Toistaiseksi on todettu, että kuvatun epäjärjestyksen kiihoittajina ja pääosallisina siinä oli 6 paikallista talonpoikaa, jotka yöllä sotilashenkilöiden ja poliisipalvelijain avulla vangittiin. Aamun tultua ispravnikka kutsui koolle kyläkokouksen ja selitti talonpojille heidän käyttäytymisensä rikoksellisuuden, varoittaen, että epäjärjestysten toistuessa, lailliseen edesvastuuseen vetämisen ohella se tullaan tukahduttamaan asevoimalla. Varakuvernöörin saavuttua paikalle, todistajien osoitusten perusteella vangittiin vielä 3 Zhdankin kylän talonpoikaa.

Nyt on tämän kylän talonpoikien mieliala rauhoittunut, mutta kasakkain oleminen tällä paikkakunnalla on ehdottomasti välttämätöntä"...

Voisi esittää lukuisia ja vielä selvempiä esimerkkejä menneisyydestä, jolloin ihmisiä ruoskittiin, vangittiin, ammuttiin jne. Minä esitin dokumentin eräästä kaikkein tyypillisimmästä tapauksesta, jossa osoittautui olevan mukana tsaristisen Venäjän kaikki toimivat taantumukselliset voimat, jättämättä pois pappiakaan. Minä esitin tapauksen, jollaisia oli tuhansia. Se koskee lääniä, jossa talonpoikia ei rosvottu ja eksploateerattu yhtään enemmän kuin muissakaan lääneissä, jotapaitsi lääni on puhtaast venäläinen ja siellä oli suuri kerros työläisiä ja käsityöläisiä, joiden taistelu useiden syiden takia oli organisoidumpaa.

Mutta niinpä tällaisessakin läänissä oli talonpoikaiston keskuudessa synkkä pimeys. Suurin osa ajasta ja sitäpaitsi kaikkein kallein ja kiirein aika — heinänniitto, elonleikkuu, puinti, kyntö — talonpojilta meni tilanherroille pääasiassa työverona vuokralle annetuista niityistä, laitumista jne. ja kuitenkin tittelin saaneet tyhjäntoimittajat, eksploataattorit, ajattelivat, että talonpojat ovat heidän puolellaan ja lähtevät työläisiä vastaan.

Lenin näki talonpoikaistossa revolutsioonisen energian valtavan säiliön ja hän teki paljon yhdistääkseen talonpoikaiston energian työläisten energiaan.

Leninin kuoleman jälkeen leniniläistä politiikkaa toteuttaa Leninin lähin asetoveri, toveri Stalin **(suosionosoituksia)**, joka ei ole vain teoreettisesti perustellut, vaan myöskin käytännössä toteuttanut yksityisen, hajanaisen talonpoikaistalouden siirtämisen kolhoosien, se on sosialismin raiteille. Nyt me korjaamme hänen suuren toimintansa hedelmiä.

Toverit, siirtykääpä ajatuksissanne maamme menneisyyteen, katselkaa talonpoikain peltoja. Jossakin pienessä osassa Venäjää teidän eteenne näyttäytyvät sikin sokin sijoitetut huuttorit, suurimmassa osassa on sekasarkaisuus, jossa jokaisen kahden sylen päässä kasvaa eri viljalaji, on eri tavalla muokattu, jokaista sarkaa erottaa välipientare, rikkaruohojen levittäjä, jossa et voi kääntyä yksiteräisellä hevosaurallakaan, puhumattakaan traktorista. Tällaisissa olosuhteissa 40 puutaa desjatiinalta pidettiin hyvänä satona. Ja niinpä näiden peltojen tekeminen kulttuurisiksi, nykyisen tekniikan: traktorin, kombainin, höyry-puimakoneen ja lukemattoman määrän monimutkaista maatalouskalustoa — käytäntöönottaminen niillä tuntui ratkaisemattomalta tehtävältä. Mutta sen ratkaisi kommunistinen puolue, sen ratkaisi tämän puolueen johtaja toveri Stalin **(suosionosoituksia)**, sillä hän on tämän valtavan työn innoittaja, initsiaattori ja toteuttaja, työn, joka on voimainmukainen vain järjen, sitkeyden ja päättäväisyyden jättiläiselle ja joka on voimainmukainen vain kauas eteenpäin näkevälle henkilölle. **(Suosionosoituksia.)**

Rohkeasti voidaan sanoa, että missään muualla maailmassa ei talonpoikaisjoukkojen edessä ole niin laajoja perspektiivejä kuin Sovettiliiton kolhoosnikkain edessä. Proletaarisen revolutsion tuloksena VSFST:n talonpojat saivat yli 100 miljoonaa hehtaaria tilanherrain ja kirkkojen maita. Kolhoosien ja sovhoosien peltoja muokkaa 222.600 traktoria. Yksistään kolhooseissa on 38.641 kombainia. Peltojen varustautuneisuus nykyaikaisilla maatalouskoneilla, yleisen, agronoomisen ja teknillisen kulttuurin kasvu, keinotekoisten lannokkeiden kasvu, hallituksen myöntämät suuret varat agro-melioratiivisiin toimenpiteisiin, tutkimusinstituuttien yhä laajenevat työt yhdyssiteiden kasvaessa niiden ja kolhoosien välillä ja lopuksi maataloustuotteiden rajattomat menekkimarkkinat jne. — siinä olosuhteet, joissa Sovettiliiton talonpoikaisto on.

Vain sosialismi on voinut luoda tällaiset olosuhteet ja vain sosialismi voi saattaa kolhoosnikkatalonpojat todella yhtäläisiin olosuhteisiin työläisten kanssa, kaupunkiväestön kanssa.

Konstitutsio pukee nykyisen todellisuuden lainsäädännölliseen muotoon.

Ihana synnyinmaamme

Toinen luku määrittelee valtiorakenteen ja säätää korkeimpien vallanelimien ja hallintaelimien oikeudet.

SSTL:ään kuuluvana osana VSFST:ssä on rajojensa sisällä 24 aluepiiriä ja aluetta, 17 autonoomista tasavaltaa, 6 kansallista aluetta ja 9 kansallista piirikuntaa.

Liittotasavaltojen joukossa on meidän maamme alueeltaan kaikkein laajin, asukkaiden lukumäärän puolesta ensimmäinen. Kokoonpanoltaan monikansallisin. Luonnollisesti se on myöskin monipuolisin ekonomiikan, kulttuurin ja elinolojen puolesta. Siis valtioelimien tulee olla niin joustavia, että nojautuen työssään joukkojen aktiiviseen osanottoon, niin hyvin kuin mahdollista palvelisivat työtätekeviä, että kaikkien kansallisuuksien väestö elimellisesti pitäisi valtaa omana kansanvaltanaan.

Toverit, meidän tasavaltamme on monikansallinen. Samalla se on Venäjän Sosialistinen Federatiivinen Sovettitasavalta, s.o. se kantaa Venäjän kansan nimeä, jonka valtavaa enemmistöä se edustaakin. Venäjän kansa on nostanut keskuudestaan paljon ihmisiä, jotka lahjakkuudellaan ovat kohottaneet maailman kulttuurin tasoa. On kylliksi muistaa sellaiset nimet kuin Lomonosov, Pushkin, Belinskij, Dobroljubov, Tshernyshevskij, Nekrasov, Schedrin, Tshehov, Tolstoi, Gorjkij, Surikov, Repin, Glinka, Tshaikovskij, Rimskij-Korsakov, Mendelejev, Timirjazev, Pavlov, Mitshurin, Tsiolkovskij. Minä en puhu venäläisen teatterin suurimmista toimihenkilöistä, jotka ovat suunnattomasti vaikuttaneet teatteritaiteen kehitykseen yleensä. Kaikki tämä puhuu Venäjän kansan osuudesta maailman kulttuurin kehittämisessä.

Vastatessaan porvarillisille kynäilijäpahasille, jotka tekopyhästi ylistivät "synnyinmaan" vapautta ja riippumattomuutta, Lenin kirjoitti:

"Onko meille, isovenäläisille tietoisille proletaareille, vierasta kansallisen ylpeyden tunne. Ei tietenkään! Me rakastamme kieltämme ja synnyinmaatamme. Kaikkein eniten me työskentelemme **sen** hyväksi, että kohottaisimme **sen** työtätekevät joukot (s.o. 9/10 sen väestöstä) demokraattien ja sosialistien tietoiseen elämään. Meille on kaikkein kipeintä nähdä ja tuntea, millaisen väkivallan, sorron ja pilkkausten alla tsaristiset pyövelit, aateliset ja kapitalistit pitävät ihanata synnyinmaatamme. Me olemme ylpeitä siitä, että nämä väkivallanteot ovat herättäneet vastaiskun meidän keskuudestamme, isovenäläisten keskuudesta, että tämä ympäristö on nostanut keskuudestaan Radischevin, dekabristit, 70-luvun aatelittomat revolutsioneerit, että isovenäläinen työväenluokka loi v. 1905 joukkojen mahtavan revolutsioonisen puolueen, että isovenäläisestä musikasta alkoi siihen aikaan tulla demokraatti, se alkoi kukistaa pappia ja tilanherraa"*).

Sovettijärjestelmä on vapauttanut kansan luovat voimat, tehden kulttuurin työtätekevien omaisuudeksi. Toteutui tieteen, taiteen ja kirjallisuuden parhaimpien ihmisten unelmat: kansa on arvonmukaisesti arvioinut ja nostanut korkealle kulttuuriperintönsä, yhdistäen sen sosialistisen kulttuurin rakentamiseen. Sosialismi on hedelmöittänyt taiteen, tieteen ja tekniikan, nostanut ennennäkemättömään korkeuteen Venäjän kulttuurin tason, jonka korkeimpana saavutuksena, puhuen toveri Stalinin sanoin, on leninismi.

Pian tulee kuluneeksi puoli vuosisataa siitä, kun Venäjän työväenluokalla on ollut ja on johtajinaan Lenin ja Stalin **(jatkuvia suosionosoituksia)**, joiden nimiin sadat miljoonat puutteen, siirtomaaorjuutuksen ja kapitalistisen eksploatatsion rasituksen alaiset ihmiset yhdistävät vapautuksensa aamuruskon.

Toivon, että toisetkin maamme kansat nostaisivat keskuudestaan suuria tieteen, taiteen ja tekniikan mestareita. **(Suosionosoituksia.)**

Kolmas luku käsittelee tasavallan korkeimman elimen, neljäksi vuodeksi valittavan Korkeimman Sovetin muodostamista. Korkein Sovetti edustaa tasavallan korkeinta valtaa ja käyttää kaikkia oikeuksia tämän Konstitutsion pykälien 13 ja 19 mukaan. Korkein Sovetti valitsee presidiumin, joka on sille tilivelvollinen kaikesta toiminnastaan.

Neljäs luku säätää VSFST:n valtiohallinnan korkeimman toimeenpanevan ja määräävän elimen — Kansankomissaarien Sovetin, määrittelee sen kompetenssin ja kansankomissaarien funktsiot.

Kansojen ystävyys ja veljeys

Viides, kuudes ja seitsemäs luku puhuvat valtiovallan korkeimmista elimistä autonoomisissa tasavalloissa ja autonoomisilla alueilla.

Kansallisuuskysymyksellä on tasavallallemme tavaton merkitys. Venäjällä jo ennen revolutsiotakin sillä ei voinut olla olemattа merkitystä, mutta tsaarihallitus otti suhteellisesti enemmän huomioon sellaiset kulttuuriset kansallisuudet kuin Puolan, Suomen, Latvian ja Viron. Näihin kansallisuuksiin nähden itsevaltius toteutti ovelampaa politiikkaa, sillä se törmäsi kulttuurisempaa kansallista

*) Lenin, nide XIV, siv. 18.

*) "Isovenäläisten kansallisesta ylpeydestä", nide XVIII, siv. 81.

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

VSFST:n Konstitutsion projektista

Toveri M. I. KALININ selostus Ylimääräisessä Yleisvenäläisessä Sovettien XVII Edustajakokouksessa

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

porvaristoa vastaan, jonka vastarinnalla oli organisoidumpi luonne. Esimerkiksi kaikille on tunnettua, että osa Puolan porvaristosta orientoitui Venäjään edullisena menekkimarkkinana tavaroilleen. On kylliksi muistuttaa puolalaisen manufaktuurin kilpailusta Moskovan manufaktuurin kanssa, puolalaisten tehtailijain kilpailusta moskovalaisten tehtaiden kanssa vaikutuksesta hallituspiireissä, Itämeren maakuntien aateliston (paroonien) läheisyydestä tsaristisen dynastian hoviin. Sanalla sanoen, nämä kansallisuudet, oikeammin sanoen, niiden hallitsevat luokat, tsaarihallitus otti enemmän huomioon kuin muut kansallisuudet.

Mitä tulee Idän ja Kaukaasian kansoihin, niin siellä oli politiikkana — purista, paina, hajoita ja hallitse, ja pääasia — rosvoa rosvoamistaan. Todellakin, aina proletaariseen revolutsioon asti tapahtui bashkirialaisille, tatarialaisille, mongolialaisille ja tjurkkilaisille talonpojille kuuluvien maiden rosvous.

Tietenkin tällainen politiikka vei perikatoon kansallisen talonpoikaiston. Se kadotti kaikki toiveet. Sen silmissä heidän oma työnsä tuli tarkoituksettomaksi. Maiden systemaattinen rosvous, yli voimain menevät verot, viranomaisten karkea mielivalta, alituinen nöyryytys — kaikki tämä johti ei talouden kehitykseen, vaan dekradatsioon ja siten myöskin kokonaisten kansojen dekradatsioon.

Illustreerausta varten esitän otteen politkatsauksesta, jonka oli laatinut Ufan läänin santarmihallinnon päällikkö v. 1902.

”Väestönsä kokoonpanolta — sanotaan tässä katsauksessa — väestönsä, joka on pääasiassa muukalaissyntyistä ainesta, Ufan lääni voidaan laskea Venäjän kaikkein kirjavaheimoisimpiin lääneihin. Väestön pääkontingentin muodostavat muhamettilaiset: tataarit, bashkiirit sekä myöskin alkuasukkaat, jotka ovat siirtyneet kristinuskoon — tsheremissit, mordvalaiset, tshuvashit, teptärit, mesherjakit; sitten venäläinen tehdasväestö ja venäläiset talonpojat suurimmalta osaltaan siirtolaisia Venäjän ja Vähä-Venäjän eri paikkakunnilta, Itämeren lääneistä ja lopuksi vähäinen prosentti tsheremissi-pakanoita...

Kulttuurisessa suhteessa koko muukalaissyntyinen väestö on vielä aivan kehityksensä alimmalla asteella, äärimmäisen karkeine, sivistymättömine luonteineen ja tapoineen. Alkuasukasväestö taas — bashkiirit — ovat sukupuuttoon kuolemisen tiellä, heimoa, jolla on ilmeisesti degeneratsion tuntomerkit.

Ufan läänin väestön taloudellinen asema ei ole loistava ja antaa aiheen paljon paremman toivomiselle. Vuodesta 1891 jatkuvasti seuranneet viljan kadot ja huonot sadot ovat perin juurin murtaneet väestön aineellisen hyvinvoinnin, joka ei ollut erikoisen turvattua normaalisissakaan olosuhteissa ja vähäistä poikkeusta lukuunottamatta, miltei koko väestö saa vielä kauan ja kauan olla hallituksen huomion ja huolenpidon esineenä sen turvaamiseksi pelkillä jokapäiväisillä elintarpeilla, nälänhädän ja sen seurauksien poistamiseksi. Tämän onnettoman aseman pääkontingenttina ovat bashkiirit laiskana, huollottomana ja välinpitämättömänä aineksena. Bashkiirien köyhyys on hämmästyttävä, vaikkakin heidän hallussaan on tavattoman suuri osa maata. Hän kylvää vain niin paljon, jotta eläisi nälkää nähden; hänellä ei ole karjaa, eikä maanviljelysvälineitä; ei ole vaatteita eikä kalustoa ja tuvat ovat sellaisia, että yksinkertaisesti ihmettelee, miten on mahdollista elää niissä täkäläisinä ankarina talvina...

Tehtaan väki on henkisesti verrattain kehittynyttä ja reipasta, mutta samalla myöskin äärimmäisen epäsiveellistä. Irstaus, juoppous, räyhääminen, raaka käyttäytyminen, varkaus ja muut paheet ja huonot ominaisuudet ovat työläisille yhteisiä. Heidän aineellista asemaansa ei useimmissa tapauksissa voida pitää turvattuna ja pienellä 50, 60, 70 kopeekan päiväpalkalla on pidettävä yllä perhettä ja juopoteltava...

Yleisiä luentoja ei kuluvana vuonna ole ollut. Lukutilaisuudet kansalle on pidetty kansan teetuvissa sunnuntaipäivisin ja niitä ovat suurimmalta osalta pitäneet opettajat ja paikallinen papisto. On luettu kirjoituksia, pääasiassa sisällöltään hengellis-siveellisiä, osaksi historiallisia ja populäärisiä, jotapaitsi joskus niitä on illustreerattu vastaavilla varjokuvilla. Sen lisäksi on eräissä, pääasiassa kihlakunnan kaupungeissa, kansan auditorioissa järjestetty musikaalisia ja tanssi-iltoja, jotka suuresti tyydyttävät kansaa.

Paikallisia sanomalehtiä, lukuunottamatta Ufan läänin virallisia tiedonantoja, ei ole”...

Tällä dokumentilla on ikää 35 vuotta. Ei ole syytä ajatella, että tilanne olisi revolutsion päivään mennessä oleellisesti muuttunut. Päinvastoin, sodan johdosta se entistä enemmän huononi. Dokumentin kirjoittaja on takeena siitä, että vähemmistökansallisuuksien todellinen asema ei ollut parempi, vaan huomattavasti huonompi kuin katsauksessa on kuvattu.

Tällaisessa asemassa olivat kaikki kansallisuudet, jotka asuivat nykyisen VSFST:n alueella: mordvalaiset, udmurdit, kalmukit Kaukaasian kansat — tshetshenit, karatshajevilaiset, kabardinilaiset, balkarialaiset, dakestanialaiset jne. Määritellessään sovettivallan politiikan kansallisuuskysymyksessä toveri Stalin kirjoitti:

”Tsarismi kultiveerasi reuna- ja syrjämaissa tahallisesti patriarkkaalis-feodaalista iestä, voidakseen sen kautta pitää joukot orjuudessa ja tietämättömyydessä. Tsarismi asutti tarkoitusperäisesti reuna- ja syrjämaiden parhaat kolkat kolonisatoorisilla aineksilla, voidakseen tunkea paikalliset asukkaat huonommille seuduille ja lisätä kansallista eripuraisuutta. Tsarismi ahdisteli ja välistä ilman muuta lakkautti paikallisen koulun, teatterin, valistuslaitokset, voidakseen pitää joukot pimeydessä. Tsarismi ehkäisi kaikki alotteet paikallisen väestön parhaitten miesten taholta. Viimein tsarismi teki lopun reuna- ja syrjämaiden kansanjoukkojen kaikesta aktiivisuudesta. Kaikella tällä synnytti tsarismi kanta-asukkaitten keskuudessa mitä syvimmän epäluottamuksen, mikä väliin muuttui vihamieliseksi suhtautumiseksi kaikkea venäläistä kohtaan. Jotta Keski-Venäjän ja syrjämaiden välinen liitto lujittuisi, on tämä epäluottamus hävitettävä, ja luotava keskinäisen ymmärryksen ja veljesluottamuksen ilmapiiri”.*)

Kommunistinen puolue niin ennen Lokakuun sosialistista revolutsiota agitatsiossaan kuin myöskin sen jälkeen käytännöllisessä toiminnassaan on asettanut tehtäväksi luoda todella veljelliset, keskinäiseen tukeen perustuvat olosuhteet Venäjällä asuvien kansojen yhteiselämälle. Leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan pohjalla on puolue luonut kansojen murtumattoman ystävyyden, jossa maailman proletariaatti näkee tulevan kommunistisen yhteiskunnan esikuvan. **(Suosionosoituksia, huudahduksia: ”Oikein!”)**

Menneisyydessä kulttuurissaan jälellejääneet kansat nopeasti saavuttavat eteenpäinmenneitä. Luodaan kansallisia kaadereita ja ne kasvavat. Venäjän kirjallisuudesta tulee kansojen oma kirjallisuus. Venäjänkieltä opiskellaan jo mielellään ja vapaasti. Kulttuurisen ja aineellisen turvautuneisuuden kasvu, poliittisen tietoisuuden ja luovan initsiatiivin kasvu ovat luonteenomainen piirre kaikille kansoille ja kansallisuuksille, jotka asuvat tasavallassamme. Tällaiset ovat kommunistisen puolueen kansallisuuspolitiikan poliittiset tulokset.

*) Stalin, Marxismi ja kansallisuussiirtomaakysymys, siv. 61, v. 1935 painos.

Sovettidemokratian korkeuksiin

Kahdeksas luku säätää valtiovallan paikallisten elimien, aluepiirielimestä kyläsovettiin asti, oikeudet ja velvollisuudet.

”Valtiovallan eliminä aluepiireissä, alueilla, autonoomisilla alueilla, kansallisissa piirikunnissa, hallinnollisissa piirikunnissa, rajoneissa, kaupungeissa, maaseutuasutuksissa (stanitsoissa, kylissä, huuttoreissa, auleissa) ovat työtätekevien deputaattien Sovetit”. (Pykälä 77).

Näiden sovettien täytäntöönpanevina ja määräävinä eliminä ovat niiden valitsemat toimeenpanevat komiteat, joihin kuuluu puheenjohtaja, sijaiset, sihteerit ja jäsenet VSFST:n laissa määrätyn lukuisena.

Aluepiirien, alueiden, piirikuntien, rajonien, kaupunkien ja kylien työtätekevien deputaattien sovettien täytäntöönpanevat elimet ovat tilivelvollisia niin sovetilleen kuin myöskin ylemmän sovetin toimeenpanevalle elimelle. Ylempänä olevilla soveteilla ja niiden toimeenpanevilla komiteoilla on oikeus kumota alempana olevien sovettien ja niiden toimeenpanevien komiteoiden lainvastaiset ja valtion intressien kanssa ristiriitaiset päätökset ja määräykset. Paikallisilla valtaelimillä on kaksinkertainen merkitys: sekä paikallisen valtiovallan elimenä että paikallisen väestön valitsemana elimenä. Tämän mukaisesti ne ovat myöskin kaksinkertaisessa alistussuhteessa. Ylempänä oleva ei ainoastaan kontrolloi alempana olevan sovetin toimien laillisuutta, vaan myöskin johtaa sitä ja puolestaan on vastuussa alempana olevan sovetin toimista. Tämä johtuu sovettijärjestelmän rakenteesta.

Teollisuus ja kauppa ovat meillä kokonaisuudessaan valtion tai kooperatsion käsissä. Maa on valtion sosialistista omaisuutta, se on — kuuluu koko kansalle. Valtion kansantalousplaani määrittelee miltei koko tuotannon Liitossa. Jokainen kyläsovetti täyttää jonkun osan tästä plaanista. Jokainen kolhoosi, jokainen tuotantoyksikkö kantaa vastuun valtion edessä plaanissa olevan oman osansa täyttämisestä, vaikkapa tämä talousyksikkö ei olisikaan välittömästi valtion. Täyttäessään yleisvaltiollisia plaaneja paikalliset sovetit yhdistävät väestön intressit koko valtion intresseihin.

Mutta soveteilla on toinenkin puoli, se on niiden läheinen yhteys väestöön. Väestö valitsee sovetit yleisen, yhtäläisen ja salaisen äänestyksen kautta. Siis valitsijain painostus niihin, valitsijain vaatimusten tunteminen, sovettien oma intresseerautuneisuus nimenomaan oman paikkakuntansa kukoistuksesta — antaa täydellisen mahdollisuuden turvata paikalliset tarpeet. Kommunistinen puolue istuttaa paikallisten intressien yhteensovelluttautuneisuuden yleisvaltiollisten, se on yleiskansallisten intressien kanssa niin väestöön kuin myöskin sovettielimiin.

Vihollisemme ovat halukkaita osottamaan, että sovetteja johtaa puolue. Se on totta. Mutta he eivät ymmärrä sitä, että puolue — se ei ole taivaasta pudonnut. Valtavalta enemmistöltään myöskin se muodostuu paikallisista ihmisistä. Niin että paikallisten elimien yhteys väestön kanssa on kaksinkertainen — sekä puolueen linjalla että sovettien linjalla.

Tässä on meidän eroavaisuutemme kapitalistisista maista. Tietenkin tällainen vallanelinten rakenne on mahdollista ainoastaan sosialistisessa valtiossa. Sovettivallan elimet eivät ole vain läheisiä väestöjoukoille, vaan kirjaimellisessa mielessä ne ovat kansanvallan elimiä, jotka ovat tuhansilla siteillä yhdistetyt työtätekeviin. **(Suosionosoituksia.)**

Tässä me kuljemme Leninin osoittamaa tietä:

”... Meillä on ”ihmeellinen keino” kerralla, yhdellä iskulla **kymmenkertaistuttaa** valtioaparaattimme, keino, jollaista ainoallakaan kapitalistisella valtiolla ei milloinkaan ole käytettävissään ollut eikä voi olla käytettävissään. Tämä ihmeellinen asia on työtätekevien vetäminen, köyhälistön vetäminen jokapäiväiseen valtiohallinnan työhön”.*).

Meidän Konstitutsiomme, käsitellessään valtiovallan paikallisten elimien oikeuksia ja velvollisuuksia, ensi kerran määrittelee myöskin sovettielimien rakenteen. Tämän kohdan ottamisella on suuri merkitys. Sillä tehdään loppu kaikenlaisesta mielivallasta ja paikallisesta oikeuksien luomistyöstä. Konstitutsio määrittelee täsmällisesti sovetin osastojen funktsiot ja keskinäissuhteet. Siis Konstitutsiota käsitellessämme meidän on hyvin huomaavaisesti suhtauduttava kysymykseen sovettiemme organisatsiorakenteesta. Minä en epäile sitä, etteikö se aiheuta edustajakokouksen delegaattien vilkasta mielipiteiden vaihtoa.

Toverit, minä jätän väliin **yhdeksännen luvun,** joka käsittelee VSFST:n budjetin rakennetta. Ajattelen, että siihen erikoisesti pysähtyy tov. Sulimov.

Oikeudesta ja prokuratuurista puhuu Konstitutsion projektissa kymmenes luku, joka on Liiton Konstitutsion yhdeksännen luvun mukainen. Puolue ja hallitus ovat tehneet paljon, kohottaakseen oikeus- ja prokuratuurisysteemimme roolia ja merkitystä. Konstitutsion projektin mukaan oikeus ja prokuratuuri ovat itsenäisiä elimiä. 118. pykälä sanoo suoraan: ”Tuomarit ovat riippumattomia ja alistuvat ainoastaan lain alaisiksi”. Autonoomisten tasavaltojen ja alueiden, aluepiirien ja piirikuntien Korkeimman oikeuden valitsevat vastaavat aluepiirien, alueiden ja autonoomisten alueiden Korkeimmat Sovetit ja työtätekevien deputaattien sovetit viiden vuoden ajaksi. Rajonin kansalaiset valitsevat kansantuomarit yleisen, välittömän ja yhtäläisen äänioikeuden pohjalla, äänestyksen ollessa salainen, kolmen vuoden ajaksi.

Porvarillisissa maissa oikeus on kapitalistisen järjestelmän tuki. Useimmissa tapauksissa se on valtioaparaatin kaikkein taantumuksellisin osa. Rohkeasti voidaan sanoa: intressiensä puolustamiseksi työläiset eivät siellä totuutta löydä. Porvarillinen oikeus on kapitalismin yksi kaikkein ovelimmista laitoksista kansanjoukkojen pettämiseksi. Puolueettoman puolustuksen ulkonainen loisto, riitapuolien julkiset esiintymiset, syytetylle muka suodaan oikeus ja mahdollisuus puolustautua ja lopuksi, tuomareiden pitkäaikainen vaihtumattomuus — kaikki tämä synnyttää laajojen joukkojen silmissä illusion luokkien yläpuolella muka olevasta oikeudesta. Itse asiassa tämä porvarillinen oikeus ei ainoastaan pelosta, vaan myöskin omasta halusta puolustaa kapitalistien intressejä.

Meidän oikeutemme perustana ovat periaatteellisesti toisenlaiset olosuhteet. Työtätekevillä ei ole omanvoiton pyyteitä toisiin luokkiin nähden, sillä he ovat arvojen välittömiä luojia, ja heidän oikeutensa itse sovettijärjestelmän luonteen mukaan, on oltava oikeudenmukainen, se on sen päätösten lähtökohtana tulee olla yleiskansalliset intressit. Meidän oikeutemme on paljastettava ja rangaistava sovettivallan viholliset, oikeustoimintansa lukuisilla esimerkeillä — henkilökohtaisten intressien vastakkain törmäyksien, palvelusrikosten, laiminlyöntien, pahojen aikeiden ym. käsittelyllä — sen on opetettava ihmisiä suhtautumaan kommunistisesti elämän ilmiöihin. Oikeuden tehtävä on tavattoman tärkeä ja vaikea, mutta samalla se on myöskin kunniakas.

Prokuratuurilaitos on eroitettu erikseen riippumattomana elimenä, jonka tehtävänä on valvoa sitä, että kaikki kansankomissariaatit, niiden laitokset ja yksityiset toimihenkilöt, kuin myöskin VSFST:n kansalaiset täsmällisesti noudattavat lakeja:

”Prokuratuurielimet suorittavat tehtävänsä mistään paikallisista elimistä riippumatta, ollen ainoastaan SSTL:n Prokuroorin alaisia”. (Pykälä 123.)

Näiden Konstitutsion pykälien ajatus on alistettu yhdelle prinsiipille — revolutsioonisen laillisuuden yhtenäisyyden prinsiipille. Mitä se merkitsee? Siihen on kaikkein paras vastata Leninin sanoilla. Kirjeessä toveri Stalinille Lenin kirjoitti:

”Onko ylpeyttä siinä katsantokannassa, että laillisuus ei voi olla kalugalaista ja kazanilaista, vaan sen tulee olla yhtenäinen yleisvenäläinen ja vieläpä yhtenäinen koko sovettitasavaltojen federatsiolle?... Olla ottamatta huomioon kaikissa näissä kysymyksissä paikallisia eroavaisuuksia merkitsisi luisumista byrokraattiseen sentralismiin yms., merkitsisi paikallisten työntekijäin häiritsemistä siinä paikallisten eroavaisuuksien huomioonottamisessa, joka on järkevän työn pohja. Siitä huolimatta laillisuuden tulee olla yksi, ja peruspaheena koko meidän elämässämme ja koko meidän epäkulttuurisuudessamme on se, että sallitaan muinaisvenäläinen katsantokanta ja puolraakalaisten tottumukset, jotka haluavat säilyttää kalugalaisen laillisuuden erotukseksi kazanilaisesta laillisuudesta...” *)

Lenin vaati prokuratuurilta, että se valvoisi lakien todella yhtäläisen ymmärtämisen aikaansaamista kaikissa tasavalloissa, mistään paikallisista eroavaisuuksista huolimatta ja välittämättä minkäänlaisista paikallisista vaikutuksista.

Tämä leniniläinen vaatimus on saanut heijastuksensa Konstitutsiomme projektissa.

Yhdestoista luku käsittelee kansalaisten perusoikeuksia ja velvollisuuksia. Tämä luku on samanlainen kuin Liiton Konstitutsion vastaava luku. Epäilemättä se on myöskin kaikkien muidenkin Sovettitasavaltojen Konstitutsioissa, mutta jo ehdottomasti puuttuu kaikkien kapitalististen maiden konstitutsioista, mukaanluettuna kaikkein demokraattisimmatkin. Ja toisin ei voi ollakaan. Nämä pykälät ovat ominaisia vain sosialistiselle valtiolle.

VSFST:n kansalaisilla on oikeus työhön, saada taattua työtä, saaden työstään sen määrän ja laadunmukaisen maksun. Tämä oikeus on kirjoitettu pykälässä 124. Itse asiassa Konstitutsio vain juriidisesti formuloi olevan tilanteen, sillä sosialistisen talouden organisoimisella, sovettiyhteiskunnan tuotantovoimien kasvulla on työttömyys meillä likvidoitu.

Voiko mikään kapitalistinen maa, edes kaikkein rikkain asettaa itselleen tällaista tehtävää? On selvää, ettei voi. Kapitalistisen yhteiskunnan luonne vaatii työttömien vara-armeijaa. Teollisuuden nousun ja kiihkeän pörssikeinottelun aikana tämä armeija pienenee. Kriisien tullessa suuri osa työläisistä jää työttömiksi. Samanaikaisesti tämän kanssa käyvät kapitalistit mitä voimakkainta hyökkäystä työssäolevien työpalkkaa vastaan. Näinollen työttömän nälänhädällä ja työssäolevan kurjalla olemassaololla kapitalisti pyrkii säilyttämään korkean voittonorminsa.

Anastaessaan vallan fasismin johtajat Saksassa lupasivat katkaista niskan kapitalisteilta, pakoittaa heidät ottamaan huomioon niin valtion intressin kuin myöskin tuottajien intressin. Mutta nyt koko maailma näkee, että se oli pelkkää petosta. Työläiset on petetty, talonpojat on petetty, pikkuporvaristo on petetty, intelligenssi on petetty. Edelleenkin on jäänyt suurtilanherrojen, teollisuusmagnaattien, spekulanttien ja pörssikeinottelijain herruus, joiden intressejä fasismi suojelee. Vallassa oleva fasismi — se on finanssikapitaalin kaikkein taantumuksellisimpien ainesten avointa terroristista diktatuuria.

*) Lenin, nide XXI, siv. 264—265.

*) Lenin, nide XXVII, siv. 298—299, II painos.

Stalinilaista tietä

Toverit, koko työtätekevä maailma tietää, miten niukoin aineellisin resurssein sovettijärjestelmä tuli yhteiskunnalliselle areenalle. Mutta olemassaolonsa kahdentenakymmenentenä vuonna Sovettien maa perustuslaillisessa järjestyksessä takaa oikeuden työhön, oikeuden lepoon, supistaa työpäivän seitsemään tuntiin, akaa joka vuotisen loman työläisille ja palveluskuntalaisille, säilyttäen työpalkan, antaen työtätekevien käyttöön sanatorioita, lepokoteja jne., aineellisesti turvaa ihmisen vanhuuden vuosina, sairaustapauksissa, työkyvyn menettämistapauksessa.

Kaikki tämä on tulosta siitä, että me otimme kapitalisteilta pois tuotantovälineet ja muutimme ne koko kansan omaisuudeksi.

VSFST:n kansalaisilla on oikeus sivistykseen (pykälä 127). Tämän oikeuden turvaa yleinen alkeisoppivelvollisuus, maksuton kouluutus korkeakoulusivistystä myöten, valtion stipendien myöntämissysteemi korkeakoulun oppilaiden valtavalle enemmistölle, äidinkielinen opetus kouluissa, työtätekevien maksuttoman tuotannollisen, teknillisen ja agronoomisen opetuksen organisoiminen tehtaissa, sovhooseissa, konetraktoriasemilla ja kolhooseissa.

Tekniikan opiskeleminen tehtaissa, agronomian opiskeleminen kolhooseissa ja tekniikan opiskeleminen sovhooseissa ja konetraktoriasemilla antaa kaaderien ammattitaidon kohoamisen ohella lahjakkaille ihmisille mahdollisuuden mennä pidemmälle — korkeakouluihin, teknillisiin korkeakouluihin, kuten tapahtuukin käytännössä. Tunnettua on, että sadat stahanovilaisemme ovat menneet opiskelemaan korkeakouluihin ja teknillisiin korkeakouluihin. Toisin sanoen, me nostamme työläiskaaderien tietotason insinööri-teknillisen henkilökunnan tasolle.

Maataloustuotteiden tuottajina kolhoosnikat käytännöllisessä tuotannollisessa työssään nopeasti lähenevät teollisuustyöläisiä. Joka vuosi tekniikka yhä voimakkaammin juurtuu maatalouteen, nostaen maaseudun kulttuuritasoa, parantaen sen hyvinvointia. Mekaanikko, viilari, traktoristi, autonajaja, kombaineri, insinööri, mekanisaattori, agronoomi, opettaja, lääkäri, zooteknikko, karjanhoitaja, laskuttaja, kirjanpitäjä ovat ammatteja, jotka vankasti juurtuvat sovettimaaseudun nykyiseen elämään. Tämä uusi kulttuurivoima joudut taa kaupungin ja maaseudun lähenemistä.

VSFST:n kansalaisilla on ei ainoastaan oikeuksia, vaan myöskin velvollisuuksia. Yhteen niistä minä haluan kiinnittää teidän huomiotanne. Pykälä 139 sanoo:

”Isänmaan puolustaminen on VSFST:n jokaisen kansalaisen pyhä velvollisuus. Synnyinmaan pettäminen: valan rikkominen, siirtyminen vihollisen puolelle, vahingon aiheuttaminen valtion sotilaalliselle mahdille, vakoilu — rangaistaan lain koko ankaruudella kaikkein raskaimpana rikoksena”.

Tämän pykälän merkitys on jokaiselle ymmärrettävä. Meidän valtiomme on sosialistinen, mutta se on kapitalististen maiden ympäröimänä, joiden hallitsevat luokat palavat halusta tuhota maailman ainoan sosialismin ahjon. Ne käyttävät mitä erilaisimpia taistelumuotoja sitä vastaan: parjausta, diversiota, vakoilua, provokatsiota — kaikki lasketaan liikkeelle, jotta vahingoitettaisiin sosialistista rakennustyötä.

Tämän vuoksi meidän on kymmenkertaistutettava valppauttamme ei ainoastaan rajoillamme, vaan myöskin maan sisällä. Meidän on tehtävä mahdottomaksi kansan vihollisten jokainen yritys aiheuttaa vahinkoa Sovettiliiton puolustusmahdille.

Toverit, sanaa valppaus meillä käytetään sangen usein ja ehkäpä se usein toistamisesta kadottaa sisäisen sisältönsä, kun taas tämä sisäinen sisältö on valtava. Tosiaan, me niin usein sanomme, eikä syyttä, että synnyinmaamme on ihana, me sitä rakastamme, emmekä voi olla rakastamatta, sillä siinä on annettu onni miljoonille ihmisille, siinä on ihmisten pohjakerrokset nostettu luovaan toimintaan, siinä on nainen vapautettu, ja naisten yleisliittolaiset neuvottelut olivat demonstratsiona naisten tunkeutumisesta sovettielämän koko täydellisyyteen. Kansa on viehättynyt työnsä tuloksiin, saavutuksiin teollisuudessa, maataloudessa, oman kulttuurinsa nousuun ja poliittisen näköpiirinsä kasvuun. Ja kuitenkaan valppaus ei usein löydä sitä syvällistä ymmärtämystä, jonka se ansaitsee.

Me olemme pääpiirteissään rakentaneet sosialistisen yhteiskunnan, luoneet kaikkein demokraattisimman Konstitutsion. Meidän vihollisemme on niin lannistettu, että ei voi nostaa nenäänsä päivänvaloon, kansan luo. Mutta tämä ei lainkaan poista kysymystä valppaudesta, sillä luokkataistelu ei ole päättynyt. Se on kärjistynyt, se on saanut ei ainoastaan poliittisesti, vaan myöskin organisatoorisesti kansainvälisen luonteen. Havainnollisena esimerkkinä tästä on kansalaissota Espanjassa. Mutta emme käy etsimään esimerkkejä rajojen tuolta puolen. Tuholaisten ja vastavallankumouksellisten oikeusjutut SSTL:ssä puhuvat heidän yhteydestään rajantakaisten vakoilu-elimien ja fasististen järjestöjen kanssa.

Joukkona on kansa luottavainen, hyväntahtoinen ja jalo. Näiden ominaisuuksien takia hallitsevat luokat sen menneisyydessä useita kertoja pettivät. Meillä on mitä suojella, on mihin käyttää valppautta. Valppaus ei saa olla muodollista, ei paperilla olevaa. Sitä ei tule suunnata siihen, mitä ihminen on taitamattomasti sanonut, vaan siihen, mitä hän tekee. Hänen työnsä tuloksiin, hänen jokapäiväiseen käyttäytymiseensä. Ihmisten tarkka tunteminen on kommunistin tärkeä ominaisuus. Minä toivoisin, että pykälä 139 lujasti juurtuisi maamme kansalaisten tietoisuuteen.

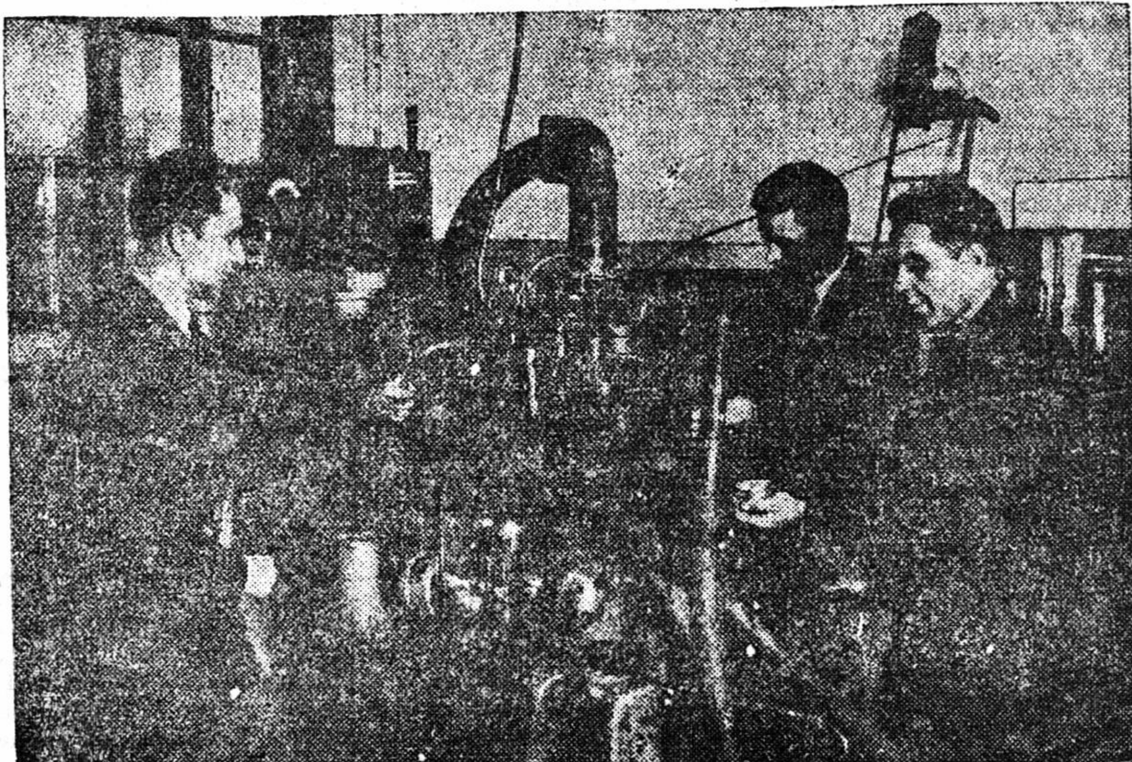
Kahdennessatoista luvussa on esitetty vaalisysteemi, määritelty sen prinsiipit ja valintanormit kaikkiin sovetteihin. Tämän luvun periaatteelliset asettamukset lankeavat pohjaksi vaalilaeille. Ylimääräisessä Yleisliittolaisessa Sovettien VIII Edustajakokouksessa pitämässään puheessa SSTL:n Kansankomissaarien Sovetin puheenjohtaja toveri Molotov analysoidessaan suhdettamme demokratismiin pysähtyi erikoisesti vaalisysteemiin. Minä täydellisesti yhdyn toveri Molotovin puheessa erinomaisesti esitettyihin asettamuksiin. **(Suosionosoituksia.)**

Kolmastoista luku määrittelee tasavallan vaakunan, lipun ja pääkaupungin.

Ja **neljästoista luku** käsittelee Konstitutsion muuttamisjärjestystä.

Toverit, meidän tasavaltamme on SSTL:n elimellinen osa. Meidän kansamme on aina ollut ja tulee olemaan Liittovaltion tukena. **(Suosionosoituksia.)**

Tasavaltamme Konstitutsion pohjana ovat stalinilaisen Konstitutsion prinsiipit. Tämän Konstitutsion lipun alla, kommunistisen puolueen ja sovettihallituksen johdolla, johtajamme toveri Stalinin johdolla — eteenpäin kommunismin puolesta! **(Jatkuvia suosionosoituksia, jotka muuttuvat kunnianosoitukseksi. Kaikki nousevat seisomaan. Salissa kaikuu tervehdyshuudahduksia ja ”Hurraa”-huutoja.)**

Stalingradin traktoritehtaalla on konstruoitu diesel-moottori kelatraktoria STZ-NATI varten. Koko moottori painaa 800 kiloa. Parhaillaan kokeillaan diesel-moottoria tehtaan moottorilaboratoriossa.

Kuvassa: diesel-moottorin kokeilun viimeinen etappi. Vasemmalta oikealle: moottorilaboratorion päällikkö L. M. JAROVINSKIJ, laboratorion vanhin insinööri P. E. SINJAKOV ja laboratorion insinööri M. G. ZHARNOV. (Sojuzfoto)

Kuvassa: tasavaltalaisten joukkojen taistelijoita pommisuojan edustalla Madridin rintamalla. Foto —Sojuzfoto

VIIME TIEDOT

Fasististen merirosvojen julkeuksia

Fasistiset merirosvot edelleenkin pysähdyttävät, tarkastavat ja vievät sovettikauppalaivoja kapinallisten Seutan satamaan.

Ulkomaankaupan kansankomissariaatin saamien tietojen mukaan ovat fasistiset merirosvot viime päivinä Gibraltarin salmen piirissä pidättäneet seuraavia sovettikauppalaivoja.

Tammikuun 9 päivänä kello 9 kapinallisten laiva ampumisen uhalla pysähdytti ja vei Seutaan höyrylaivan ''Vtoraja pjatiletka'', joka oli matkalla Nikolajevista Bostoniin, lastinaan 5.500 tonnia hiiltä. Seutassa suoritettiin ''Vtoraja pjatiletkan'' tarkastus, joka kesti 3 tuntia. Tammikuun 9 päivänä kello 12 alkoi ''Vtoraja pjatiletka'' jatkaa matkaa.

Tammikuun 7 päivänä kello 8 kapinallisten laiva pidätti ja vei Seutaan laivan ''Pokrovskij'', joka oli matkalla Nikolajevosta Calasiin (Ranska), lastinaan 5.537 tonnia malmia. Seutasta ''Pokrovskij'' lähti samana päivänä kello 13.

Tammikuun 8 päivänä kello 10.30 kapinallisten laiva pysähdytti ja vei Seutaan laivan ''Lunatsharskij'', joka kuljetti 5.400 tonnia malmia Potista Boulogneen (Ranska). Kello 13.30 samana päivänä ''Lunatsharskij'' sai mahdollisuuden jatkaa matkaansa.

Tammikuun 9 päivänä kello 3 fasistinen miinalaiva tapasi höyrylaivan ''Neva'' Kapo-Vilanossa, 30 mailin päässä rannasta. ''Neva'' kuljetti Novorossiiskista 2.710 tonnin lastia Lontooseen, Rotterdamiin ja Hampuriin. Morsen aakkosilla miinalaiva kysyi ''Nevalta'': ''Mistä, minne, minkälaista lastia kuljetatte?'' Saatuaan vastauksen miinalaiva kaksi tuntia seurasi ''Nevaa'' 100 sylen matkalla.

Tammikuun 11 päivänä kapinallisten vesitaso pysähdytti ja vei Seutaan laivan ''Transbalt'', joka oli matkalla Novorossiiskista Belgian Antwerpenin satamaan ja Puolan Gdynian satamaan, kuljettaen 11.000 tonnin lastia. Dokumenttien ja laivan tarkastuksen jälkeen ''Transbalt'' tammikuun 13 päivänä kello 10 aamulla päästettiin jatkamaan matkaansa.

Tammikuun 14 päivänä kello 13 kapinalliset pidättivät ja veivät Seutaan laivan ''Budjonnyi'', joka kuljetti Rotterdamista Genuaan 3.100 tonnia saksalaista hiiltä. Tarkastuksen jälkeen annettiin laivalle kello 17 samana päivänä mahdollisuus jatkaa matkaansa.

Tammikuun 13 päivänä kapinallisten vesitaso pidätti ja kuljetti Seutaan laivan ''Petrovskij'', joka oli matkalla Englantiin, kuljettaen 6.090 tonnia malmia. Tammikuun 14 päivänä ''Petrovskij'' lähti jatkamaan matkaansa.

1.196 tuhatta ruplaa kolhoosien juoksevilla tileillä

Tammikuun 1 päivänä viime vuonna oli Valtiopankin Karjalan konttorissa kolhoosien juoksevilla tileillä 989 tuhatta ruplaa. Kuluvan vuoden alkuun mennessä tilit kasvoivat 1.196 tuhanteen ruplaan. Viime vuoden marras- ja joulukuun aikana tilit lisääntyivät 400 tuhannella ruplalla. (Karel-TASS).

Karjalan kaikille sovettikaupan työntekijöille

Yleiskarjalaisen kauppatyön kiitettävien neuvottelun vetoomuksesta

Äskettäin koolla ollut Karjalan kauppatyön kiitettävien neuvottelu antoi Karjalan kaikille kauppatyöntekijöille vetoomuksen, jossa sanottiin mm. seuraavaa:

Toverit, Karjalan sovettikaupan työntekijät! Sosialistisen isänmaamme saavuttamat voitot sovettikaupan alalla ovat valtavat. Koko tavarankierto on nyt valtion, kooperatiivien ja kolhoosien käsissä. On syntynyt ja kasvanut uusi sovettikauppa, kauppa ilman spekulantteja, kauppa ilman kapitalisteja, kuten sanoi toveri **Stalin**.

Paljon saavutuksia kulttuurisen sovettikaupan kehittämisessä on meilläkin Karjalassa. V. 1936 tavaranvaihdon plaani on täytetty ennen määräaikaa, joulukuun 25 päivään mennessä. Sekä kaupungissa että maaseudulla on avattu joukko uusia myymälöitä, jotka vastaavat kulttuurisen sovettikaupan kaikkia vaatimuksia. Kuluttajien palveluksen laatu on parantunut. Kasvavat rehellisten, työlleen antautuneiden, kauppatyön tekniikkaan perehtyneiden kaaderien rivit, antaen mallinäytteitä kiitettävästä työstä.

Useat kymmenet Karjalan kauppatyön kiitettävät antavat kaikki voimansa ja kykynsä sovettikaupan parantamisen asialle.

Mutta kuitenkin, katsomatta oleviin saavutuksiin, kulttuurinen sovettikauppa vielä jää jälelle tehtävistä, jotka sille on asettanut puolue ja hallitus.

Vuoden 1937 tulee olla täydellisen ja lopullisen sovettikaupan jälellejääneisyyden likvidoimisen vuosi. Kauppatyöntekijäin kunnia-asia on selviytyä tästä tehtävästä bolshevistisesti. Tämä riippuu vain meistä, sillä sosialistinen valtio on turvannut meille kaikki välttämättömät ehdot tämän tehtävän ratkaisemiseksi.

Me haastamme Karjalan kaikki kauppatyöntekijät:

Jokaisen kauppatyöntekijän, jokaisen myymälän, jokaisen rajonin ja kauppasysteemin turvaamaan v. 1937 tavaranvaihdon plaanin ylittämisen.

Sitkeästi, bolshevistisesti taistelemaan korkeasti kulttuurisen kaupan, laajan, yhä lisääntyvän tavaralajimäärän ja sen korkean laadun puolesta.

Organisoikaamme työ niin, että jokainen työtätekevä, astuttuaan myymälään, tuntisi huolenpidon itsestään, näkisi ja tuntisi meidän jättiläismäisen taloudellisen ja kulttuurisen kasvumme tulokset.

Tulemme järkähtämättömästi, joka päivä työskentelemään itsemme kanssa, kauppatyön tekniikan valtaamiseksi ja kulttuurisen ja poliittisen tasomme kohottamiseksi. Jokaisen kauppatyöntekijän tärkein tehtävä on v. 1937 aikana suorittaa teknillinen minimi arvolauseella hyvä ja kiitettävä.

Tulemme valppaasti suojelemaan sosialistista omaisuutta kansan vihollisilta, varkailta, kavaltajilta ja keinottelijoilta. Kasvatamme jokaisessa työntekijässä bolshevistisen rauhattomuuden tunnetta sosialistisen omaisuuden säilyttämisen puolesta.

Suhtautumalla huolella jokaiseen valtion kopeekkaan, turvaamme jokaisessa kauppajärjestössä tappiottoman työn ja annamme plaaninmukaisen voiton.

Sovettikaupan edessäolevien tehtävien ratkaiseminen ei ole ajateltavissa ilman laajan sosialistisen kilpailun kehittämistä.

Toverit, sovettikaupan työntekijät!

Organisoikaamme keskenämme kauttaaltaan joukkoluonteinen sosialistinen kilpailu, myymälöiden, ruokalain, varastojen, baasojen jne. kesken.

Yleistäkäämme, tutkikaamme ja sovelluttakaamme työssämme etumaisten saavutuksia, organisoikaamme tukea jälellejääville. Saavuttakaamme tilanne, että stahanovilaiset työmetoodit — tämän sosialistisen kilpailun korkeimman asteen — muodostuvat vallitseviksi kauppatyössä.

Jatkamalla sosialistista kilpailua Pohjoisen alueen työntekijäin kanssa, jakamalla heidän kanssaan parhaat työnäytteet, saavutamme sosialistisen kilpailun kokemusten pohjalla nousun mitä korkeammalle tasolle sovettikaupassa tasavallassamme.

Toverit, kauppatyöntekijät! Vastatkaamme stalinilaiselle Konstitutsiolle stahanovilaisella työllä. Valloittakaamme oikeus raportteerata puolueelle ja hallitukselle, että sovettikauppa on Karjalassa muuttunut kauttaaltaan kulttuuriseksi sovettikaupaksi.

Fasistien salajuoni paljastettu

LONTOO, 16 tammik. (TASS). Kuten Reuterin tietotoimisto tiedoittaa, Katalonian viranomaiset ovat paljastaneet fasistisen järjestön, joka on suunnitellut kapinallisten avustamista, valmistellen tässä tarkoituksessa fasististen voimien tuomista Kataloniaan. Järjestön jäsenet aikoivat sopivan tilaisuuden tullen valloittaa Barcelonan tärkeät strategiset asemat ja yhteiskunnalliset rakennukset. Toistaiseksi on vangittu 14 henkilöä. Kaikki he ovat tunnustaneet syyllisyytensä.

Fasistisen „Itävallan legionan "lähettäminen Espanjaan

WIEN, 16 tammik. (TASS). Sanomalehti ''Le Travai'' tiedoittaa, että joku päivä sitten vielä noin 3.800 Saksassa olevaa fasistisen ''Itävallan legionan'' jäsentä on lähtenyt Hampurista laivalla Espanjaan.

Kapinallisten kombineerattu hyökkäys

VALENCIA, 17 tammik. (TASS). Viimeisen viikon aikana kapinalliset ovat joka päivä järjestäneet Malagaa ja Esteponaa vastaan voimakkaita kombineerattuja hyökkäyksiä mereltä, mantereelta ja ilmasta. Viime yönä fasistinen lentokone heitti Malagaan kaksi pommia, jotka eivät kuitenkaan räjähtäneet.

Kunniakas jubilei

Eilen Karjalan yhteiskunnallisuus vietti Karjalan tunnetuimman lääkärin, alansa mainion mestarin, kirurgi MIHAIL DAVYDOVITSH ISSERSONIN lääkäri- ja yhteiskunnallisen toiminnan 35-vuotisjuhlaa.

Mihail Davydovitsh syntyi 15 p. maaliskuuta v. 1874 lääkärin perheessä Viipurin kaupungissa, Suomessa. V. 1901 Mihail Davydovitsh päättää yliopiston ja saa lääkärin nimityksen. Isserson alkaa työskennellä Kievin sairaalan internaatissa kirurgian alalla tunnetun kirurgin K. M. SAPEZHKON ohjauksella. Helmikuussa v. 1904, venäläis-japanilaisen sodan alussa, Mihail Davydovitsh mobilisoidaan sotanäyttämölle. Yksitoista kuukautta hän oli piiritetyssä Port-Artturissa. Sodan päätyttyä, vuoteen 1908 asti, hän työskenteli Baltin kaupungin sairaalan kirurgisen osaston johtajana, entisessä Potoljskin kuvernementissa. V. 1908 Isserson saapuu Petroskoihin ja alkaa työskennellä kirurgisen osaston johtajana.

Imperialistisen sodan aikana Mihail Davydovitsh mobilisoitiin rintamalle, jossa oli vuosina 1914—17, työskennellen kirurgisissa hospitaaleissa. Ammattitaidon kohottamisen merkeissä on Isserson ollut komennettuna kolme kertaa ulkomaille.

Lääkäri Issersonin nim. om. Petroskoin kirurginen sairaala on laajentunut 40 sairassijasta (1908) 160 sairassijaa käsittäväksi sairaalaksi. Kirurgisen sairaalan yhteyteen organisoitiin korvasairauksien osasto, joka myöhemmin muodostettiin itsenäiseksi sairaalayksiköksi. Kirurgisen sairaalan yhteyteen on organisoitu myös Valtion Leningradin verensiirto-instituutin sivuosasto, joka suorittaa suurta käytännöllistä työtä sekä traumaattisen instituutin sivuosasto. M. D. Isserson on molempien sivuosastojen tirehtöörinä.

Kirurginen sairaala on paikka, jonne lähetetään Karjalan kaikista rajoneista lääkäreitä kohottamaan ammattitaitoaan ja kirurgisten operatsioiden tekniikan omaksumista. Monet lääkäri Issersonin oppilaista työskentelevät nykyään suurten sairaalain kirurgisten osastojen johtajina. Karjalan lääkäreistä, jotka ovat Issersonin oppilaita, ovat populäärisimmät kirurgi, lääkäri STUDITOV (Aunus) ja BARANOV (Petroskoi).

Heinäkuun 1 p. v. 1933 Petroskoin kaupunkisovetti nimitti Keskussairaalan M. D. Issersonin nimelle. Heinäkuun 1 p:stä 1934 on kirurginen osasto omistettu hänen nimelleen. Vuodesta 1934 alkaen työskentelee Mihail Davydovitsh kirurgisen sairaalan ylilääkärinä.

Kirurgian eri kysymysten alalta on Issersonilta julkaistu 7 tieteellistä työtä. Niiden 28 vuoden aikana, jotka Isserson on työskennellyt Petroskoissa, on hänet useita kertoja valittu lääkärien liiton sektsian puheenjohtajaksi, jossa tehtävässä hän on nytkin, ja kaupungin lääkärien tieteellisen yhdistyksen puheenjohtajaksi.

Toveri Isserson on suorittanut tähän mennessä lähes 20.000 leikkausta.

Yleiskarjalaisessa sovettien X edustajakokouksessa v. 1935 Isserson valittiin Karjalan ASSR:n TpKK:n jäseneksi.

Marraskuussa v. 1936 Isserson valittiin AKSSR:n ylimääräisen sovettien XI edustajakokouksen delegaatiksi, valittiin edustajakokouksen presidiumin jäseneksi ja AKSSR:n TpKK:n Konstitutsiokomissin jäseneksi.

Toveri Isserson nauttii valtavaa populäärisuutta ja rakkautta tasavaltamme työtätekevien keskuudessa.

Lenin-päivän edellä

Petroskoissa valmistaudutaan vilkkaasti Lenin-päivän viettoon. Tuotantolaitoksissa, virastoissa, kouluissa keskustellaan Vladimir Iljitsh Leninin elämästä ja toiminnasta. Klubit valmistelevat Leninin tuotteiden näyttelyitä valokuvineen proletaarisen vallankumouksen suuren neron elämästä. Venäläinen ja suomalainen kuoro Suksitehtaalla on harjoitellut lauluja Leninistä.

Kaupungin ja Onegan tehtaan puoluekabineteissa valmistetaan niinikään näyttelyä Leninin kirjallisuudesta ja toiminnasta.

Kaupungin kouluissa valmistaudutaan samoin Lenin-päivään. Tammikuun 21 päivänä pidetään pioneerikokouksia, joihin kutsutaan vanhoja kommunisteja ja työläisiä. Nämä kertovat lapsille Vladimir Iljitshin taistelusta työtätekevien vapauttamiseksi kapitalismin ikeestä, kommunistisesta puolueesta, jonka perusti Lenin ja joka tov. Stalinin johdolla vie maata voitoista voittoon.

Tammikuun 21 ja 22 päivinä on kaikissa tuotantolaitoksissa surukokouksia. (Karel-TASS).

Edustajakokoukselle annettu sitoumus ylitetty

Solomanni, 17 (Karel-TASS). Lokakuun puolivälissä sitoutuivat Lokakuun vallankumouksen nim. om. sahan työläiset, insinöörit ja teknikot ottamaan Yleisliittolaisen ylimääräisen sovettien VIII edustajakokouksen vastaan ylittämällä tuotanto-ohjelmansa ja saamaan vuoden loppuun mennessä voittoa 600 tuhatta ruplaa.

Sitoumuksensa on sahan kollektiivi kunnialla täyttänyt. Sahatavaraa on valmistettu 102 prosenttia plaanista ja exporttitavaraa 106 prosenttia plaanista. Voittoa on saatu 800 tuhatta ruplaa.

Pushkinin päivään valmistautuminen

Tammikuun 13 päivän illalla kokoontui valistusasiain kansankomissaarin tov. *Filimonovin* kabinetissa Pushkinin päivää valmistava komissi yhdessä kaupungin kulttuuri- ja ammattiliittoaktiivin kanssa käsittelemään suuren runoilijan kuoleman 100-vuotispäivään valmistautumista.

Neuvottelussa useat puheenvuoron käyttäjät kertoivat päivään valmistautumisesta. Suksitehtaan klubin johtaja tov. *Lepistö* osoitti, että Suksitehtaalla valmistaudutaan viettämään helmikuun 10 päivää suurena juhlapäivänä. Parhaillaan järjestetään klubille näyttely Pushkinin elämästä ja työstä. Työosastolla suoritetaan laajaa selvitystyötä, järjestetään lukutilaisuuksia jne. Päivään valmistautumista haittaa se, ettei klubin kirjastossa ole riittävästi käytettävissä Pushkinin tuotteita.

Kirjastokollektorin edustaja tov. *Levina* mainitsi, että kollektori on alkanut laajan valmistautumistyön. Kirjastoille on lähetetty paljon Pushkinin tuotteita venäjän ja suomenkielillä, yhteensä 14.000 kappaletta. Tällä kertaa on kollektorissa vielä runoilijan kirjoja noin 3.000 kpl. On saatavana myöskin jonkunverran suomenkielellä Pushkinin teoksia, ''Kapteenin tytär'', ''Dubrovskij'' ym. Kirjastokollektori odottaa lähiaikoina saavansa lisää Pushkinin elämää ja työtä kuvaavaa kirjallisuutta. Kollektorin taholta on tehty 45 tilausta näyttelyssä tarvittavaa materiaalia varten.

Toveri Kolosonok kertoi radiokomitean valmistautumistyöstä. Jo syyskuusta alkaen on radiokomitean taholta esitetty erilaisia numeroita, jotka koskevat Pushkinin työtä ja elämää. On ollut musiikkiesityksiä jne. On myöskin esitetty useita lasten konsertteja, joissa on käsitelty Pushkinia. Radiokomitea valmistaa tammikuun 24 päivän illaksi laajan musikaalisen ohjelman, jossa on mm. otteita oopperasta ''Jevgenij Onegin''.

Näiden saavutusten ohella tuli valmistautumisessa esille myöskin paljon puutteita ja leväperäisyyttä. Niinpä esimerkiksi luentobyron taholta ei ole tehty vakavasti työtä suuren runoilijan päivään valmistautumisessa. On pidetty ainoastaan 3 luentoa Pushkinista ja nekin huonosti organisoitu. Tuotantolaitosten kanssa ei ole ollut riittävää yhteyttä, ei ole kompletoitu lisää luennoitsijoita. Luentobyro ei ole myöskään aikanaan huolehtinut luentojen järjestämisestä rajoneissa. Sellaiset suuret tuotantolaitokset kuin Onegan tehdas ei riittävällä tarmolla valmistaudu juhlapäivään. Edelleen selvisi neuvottelussa, että heikosti on vedetty mukaan nuoriso- ja ammattiliittoaktiivia. Opettajisto on jäänyt myös melkein kokonaan sivuun.

Suuren runoilijan kuoleman 100-vuotispäivään on enää aikaa vajaa kuukausi. Tämä aika on käytettävä mahdollisimman voimaperäisesti valmistautumiseen.

T.

Hiihtoviesti siirretty

Lumen puutteen vuoksi siirretään tammikuun 18 päiväksi tarkoitettu ''Dynamon'' hiihtoviesti tammikuun 24 päivään.

(Karel-TASS).

Todennäköinen sää tänään

Koko Karjalassa lämpömäärä yöllä — 9°—15°, lämpömäärä päivällä — 5°—10°. Täyspilvisyys, paikottain lumisateita. Tuuli heikko ja keskinkertainen, suunta vaihteleva. Paikottain sumua.

Vastaava toimittaja
K. VENTO

Kaupungin asukkaiden tiedoksi

Tammikuun 19 päivänä kello 10.30:stä 15:een tullaan Metsäteknikumin ja Neglinkajoen rajoneissa suorittamaan harjoitusammuntaa.

Mainittuna päivänä kello 10.30:stä 15:een kaikenlainen läpikulku ja ajo näiden rajonien teillä ja poluilla (Lososinan järvelle johtavalla tiellä ja lautatiellä) tulee olemaan suljettuna.

Onnettomuustapauksien välttämiseksi kategoorisesti kielletään kaikenlainen liikenne ja oleskelu mainitussa rajonissa.

Ministerin murhaaja vaatii tapporahoja

Helsingissä on tulossa esille mielenkiintoinen oikeusjuttu, mikä on välittömässä yhteydessä valkosuomalaiseen bandiittihyökkäykseen Sovetti-Karjalan kimppuun 15 vuotta sitten. Ministeri Ritavuoren murhaaja **Tandefelt** vaatii eräältä asianajajalta muutamien kymmenien tuhansien markkojen suuruista summaa, mikä v. 1922 oli annettu tämän asianajajan haltuun Tandefeltiä varten, kun hän oli murhannut ministeri Ritavuoren. Käy siis ilmi, että "demokraattisessa" Suomessa maksetaan tapporahoja sen omista ministereistäkin. Maksettiin jo v. 1922.

Mikä oli tämän 15 vuotta sitten tapahtuneen ministerimurhan tausta? Palautamme lyhyesti mieliin silloiset tapahtumat Suomessa.

Jo syksystä 1921 lähtien oli Suomesta Sovetti-Karjalaan lähetetty valkokaartilaisryhmiä, joiden tehtävänä oli järjestää yleistä "kansannousua", kulakkikapinaa sovettivaltaa vastaan. Talvella "vapaaehtoisten" määrää lisättiin niin, että sotatoimet voitiin alkaa. Suomessa toimi avoimesti värväystoimistoja, jotka järjestivät valkokaartilaisten lähetyksen rajalle, missä he ilman pienintäkään estettä Suomen rajaviranomaisten taholta voivat kerääntyä suurempiin ryhmiin ja siirtyä yli rajan. Aseistus saatiin suojeluskunnilta ja suoraankin valtion varastoista (muistammehan, miten tov. Antikaisen johtama sankarillinen hiihtojoukko Kiimasjärvellä valtasi suuria määriä Riihimäen patruunatehtaan ammuksia vielä tehtaan pakkauksessa). "Karjalaisten" valkoisten joukkojen upseeristo ylipäällikkö "Ilmarista" myöten oli suomalaisista upseereista kokoonpantu (niiden joukossa m.m. eräs, joka kantoi ei aivan tuntematonta nimeä Svinhufvud — Suomen nykyisen presidentin läheinen sukulainen).

Tämä kaikki tapahtui virallisen rauhan vallitessa Suomen ja Sovettiliiton välillä. Suomen hallitus vakuutti vakuuttamasta päästyäänkin, että se ei mitään niin halua kuin rauhaa ja ystävyyttä Sovettiliiton kanssa ja että se tulee kaikin keinoin estämään joukkojen, aseiden, sotatarpeiden lähettämisen sovettihallitusta vastaan taisteleville aineksille. Se oli siis "sekaantumattomuuden" kannalla — sanokaamme — yhtä lujasti kuin Portugali, Saksa ja Italia nyt Espanjaan nähden.

Mutta Suomen porvariston keskuudessa oli niitäkin, joita tällainenkaan "sekaantumattomuus" ei tyydyttänyt ja vaativat avointa sekaantumista. He vaativat, että Suomi aloittaisi avoimen sodan Sovettiliittoa vastaan.

Nämä piirit olivat samoja, jotka Karjalan bandiittikapinan olivat järjestäneet ja rahoittaneet. Suomen metsäteollisuuskapitalistit ja heitä lähellä olevat "nuoroikeistolaiset", kaikkein hyökkäyshaluisimmat porvaripiirit laskivat, että nyt olisi otollinen aika toteuttaa heidän jo kauan hautomansa tuumat Sovetti-Karjalan luonnonrikkauksien anastamisesta Suomen kapitalistien riistettäviksi. Olihan Sovetti-Venäjä monivuotisen sodan jälkeen vielä heikko ja lisäksi oli Volgan seutujen kato v. 1921 tuottanut lisää vaikeuksia. Lisäksi arvelivat nämä sotakiihkoisimmat piirit, että jos Suomi vain alottaa sodan, niin kyllä sitten isot imperialistivallat rientävät sille apuun. Siksi vaativat ne avoimen sodan aloittamista sovettimaata vastaan.

Mutta viisaimmat porvarit eivät näihin laskuihin luottaneet. Sovettivallan heikkoudesta oli huudettu sen perustamisesta lähtien ja kuitenkin oli se lyönyt kaikki vihollisensa. Se oli voittanut silloin, kun se oli joka puolelta piiritettynä — miten paljon vähemmän mahdollisuuksia oli pienellä Suomella suoriutua ehjin nahoin tuollaisesta uhkayrityksestä! Suurvallatkaan eivät mitään varmoja lupauksia avusta suostuneet antamaan. Ne olivat liian pahoin polttaneet näppinsä edellisissä yrityksissä. Vaikka siis Suomen hallituspiirit "epävirallisesti" tekivät parhaansa valkobandiittien auttamiseksi, niin avointa sotaa eivät he uskaltaneet julistaa.

Suomen hallituspiirejä varovaisuuteen kehoittamassa oli vielä yksi hyvin tärkeä tekijä. Se oli Suomen työväenluokka ja köyhä talonpoikaisto, jotka jo riittävän selvästi olivat osoittaneet, että he eivät kädet ristissä tule sallimaan sotaa Sovetti-Venäjää vastaan. Syyskesällä 1921 alkanut laaja keräyskamppailu Volgan nälänhätäisten avustamiseksi laajeni valkobandiittien hyökkäyksen yhteydessä liikkeeksi Sovetti-Venäjän ja Sovetti-Karjalan puolustamiseksi. SKP:n johdolla toimiva julkinen Sosialistinen Työväenpuolue, joka oli tämän liikkeen etunenässä, tarjosi yhteisrintamaa sosdem. puolueellekin, joka kuitenkin hylkäsi tarjouksen. Siitä huolimatta osallistui suuri määrä sosialidemokraattisia työtätekeviä ei vain avunkeräykseen, vaan myös joukkokokouksiin ja mielenilmaisuihin rauhan ja Sovetti-Venäjän puolesta. Tämä liike kehittyi niin uhkaavan laajaksi, että hallitus ryhtyi voimatoimenpiteisiin maansa työtätekeviä vastaan.

Aluksi yritettiin poliisivoimin hajoittaa kokouksia ja mielenosoituksia. Kun ei se kuitenkaan tuottanut tuloksia — poliisihyökkäykset vain lisäsivät työväen taisteluinnostusta — teki hallitus suurleikkauksen. Se vangitutti Sosialistisen Työväenpuolueen johdon ja useita piiritoimitsijoita ja tuomitutti nämä, yli 20 henkilöä, 3—4 vuodeksi kuritushuoneeseen "maanpetoksesta". Tuomion tekosyynä oli Sosialistisen Työväenpuolueen puoluetoimikunnan antama julistus "Neuvosto-Venäjän puolesta".

Tällöin astui fasistinen murhamies Tandefelt areenalle. Nuoroikeistolaiset — lapualaisfasistien edeltäjät — vihasivat erikoisesti ministeri Ritavuorta, koska tämä ei heidän järjestämiin seikkailupuuhiinsa suostunut. Nyt oli ministeri Ritavuori antanut määräyksen Sosialistisen Työväenpuolueen johdon vangitsemisesta. Fasistit laskivat tässä voivansa lyödä kaksi kärpästä yhdellä iskulla. He halusivat raivata pois Ritavuoren ja saattaa murhatyön kommunistien niskoille, jotka muka kostoksi tovereittensa vangitsemisesta olivat Ritavuoren tappaneet.

Tämän katalan suunnitelman toteuttajaksi valittiin rappeutunut aatelismies Tandefelt. Tämä suorittikin tehtävänsä yhden osan: ampui ministeri Ritavuoren. Työläiseksi puettuna lähestyi hän ministeriä kadulla ja ampui tämän. Murhaajaa kuljettava autonajuri oli saanut määräyksen ajaa työväentalolle. Mutta murhaajan hermot pettivät — hermostuksissaan ampui hän itseään jalkaan, niin ettei päässytkään pakenemaan ja tekoa ei voitu panna kommunistien niskaan.

Mutta ei oikeitakaan syyllisiä etsitty. Tandefeltilla "ei ollut rikostovereita", selitettiin virallisesti. Nuo rikostoverit olivat niin korkealla, että poliisi ei saanut niitä löytää.

Nyt, 15 vuoden kuluttua, tulee kuitenkin julkisuuteenkin joitakin tietoja. Käy ilmi, että Tandefeltille oli luvattu myöskin tapporaha ministeristä. Erään asianajajan luo oli talletettu Tandefeltiä varten 25.000 markkaa, mikä ilmeisesti on ministerin nahkan hinta Suomen murhafasistien hintaluettelossa. Mutta kun Tandefelt pääsi vankilasta, ei hänelle lahjaa maksettukaan. Siksi hakee Tandefelt nyt oikeusviranomaisten kautta työpalkkaansa.

Ja viranomaiset toimivat. He eivät tutki sitä, kuka on tuon tapporahan antanut. He tutkivat vain sitä, kenelle rahat juriidisten muodollisuuksien mukaan kuuluvat, onko lahjoituskirja lain kirjaimen mukaan tehty vai ei. Muu ei heitä liikuta. Niinpä ei julkisuuteenkaan ole päässyt jutusta enempää tietoja, kuin että tapporahat on kerätty suojeluskuntalaisten keskuudessa, että toimihenkilöinä ovat muuan apteekkari, joitakin asianajajia jne. Vielä 15 vuoden kuluttuakaan eivät Suomen viranomaiset ole kiinnostettuja siitä, kuka oli ministerimurhan järjestänyt ja rahoittanut. Ilmeisesti ei ministerimurhaakaan pidetä niin suurena rikoksena, jos murhamiehinä ovat fasistit. Ihmetystä ei näin ollen herätä, että presidentti Svinhufvud juuri armahti toisen fasistisen murhamiehen, Kosolan pojan, jonka murhaama henkilö ei ollut ministeri, vaan vain tavallinen suutari.

Karjalan bandiittikapinan likvidoimisen vuosipäivän yhteydessä on syytä panna merkille, että tämän kapinan järjestäjät edelleenkin nauttivat Suomen viranomaisten huolenpitoa, vaikka nämä samat miehet ojensivat aseensa myös Suomen korkeimpia viranomaisia vastaan. Fasistisilla murhamiehillä on Suomessa hyvät olot.

M. Stein.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja — 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А- 188 Заказ № 222 — Тираж 7 150 экз.